

Annina Henttonen

MEKKOMALLISTO
SHE ROCKS–TUOTEMERKILLE

Opinnäytetyö
Muotoilun koulutusohjelma

Tammikuu 2010

MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU

Mikkeli University of Applied Sciences

KUVAILULEHTI

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>	<p>Opinnäytetyön päivämäärä</p> <p>28.1.2010</p>	
<p>Tekijä(t)</p> <p>Annina Henttonen</p>	<p>Koulutusohjelma ja suuntautuminen</p> <p>Muotoilun koulutusohjelma, vaatesuunnittelu</p>	
<p>Nimeke</p> <p>Mekkomallisto She Rocks-tuotemerkille</p>		
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyöni tavoitteena oli suunnitella ja osittain valmistaa mekkomallisto espoolaiselle She Rocks-tuotemerkille. Malliston tuli sopia She Rocks'n lautailukulttuuria edustavaan tyyliin ja aiempaan tuotantoon. Tehtäviini kuului lähes koko prosessin läpivieminen itsenäisesti suunnittelusta prototyyppien valmistukseen. Toimeksiantajani antoi minulle alusta asti vapaat kädet eikä esittänyt erityisiä vaatimuksia.</p> <p>Valitsin malliston suunnitteluprosessin kuvaukseen J. Michael Gilletten (2000) suunnittelu- ja ongelmanratkaisumallin, <i>The Design Process</i>, josta tein oman sovelluksen prosessini etenemisen mukaisesti. Vaikka Gilletten malli on ensisijaisesti kehitetty teatteriprojektien suunnittelutyötä varten, sitä voisi käyttää kuvaamaan minkä tahansa malliston suunnittelu- ja valmistusprosessin kulkua. Koska Gilletten mallissa prosessi etenee selkeästi vaihe vaiheelta, niin etenemällä mallin mukaisesti näen sen tukevan hyvin omaa suunnitteluprosessiani ja pitävän sitä koossa alusta loppuun.</p> <p>Malliston suunnittelun ja valmistuksen teoreettisena tietoperustana käytin Leslie Davis Burns'n ja Nancy O. Bryantin (1997) vaatetusalan suunnittelua, teollisuutta ja markkinointia käsittelevää teosta, <i>the Business of Fashion (Designing, Manufacturing and Marketing)</i>. Tutkiakseni ja sisäistäakseni lautailukulttuuria kokosin neljä kuvakollaasia lautailuaiheista lehdistä ja Internet-sivustoilta keräämistäni kuvista. Kollaaseja käytin analysoidakseni lautailukulttuurille ominaisia värejä, tyytlejä, tunnelmaa, linjoja ja muotoja. Sisäistäakseni tulevan muodin tarkastelin 2009–2010 trendiennusteita- ja ilmiöitä muotialan lehdistä ja trendiennustuspalveluista.</p> <p>Koska toimeksiantajani ei ollut asettanut mallistolle erityisiä reunaehtoja, sain lähteä toteuttamaan prosessia mieleni mukaan. Tutkimisvaiheen jälkeen tein 20 mekkoluonnosta CorelDraw-vektorigrafiikkaohjelmalla, minkä jälkeen esittelin ne toimeksiantajalle. Mallien karsinnan jälkeen lopullisten mallien määräksi tuli 10. Pienten mallimuutosten jälkeen valitsin toimeksiantajani ehdotuksen mukaan neljä mallia itseni valmistettavaksi ja kuusi mallia toimeksiantajan valmistettavaksi. Käytin kaavoituksessa Grafis-kaavoitusohjelmaa. Kaavoituksen jälkeen ompelin neljästä mallista prototyypit She Rocksilta valitsemistamme materiaaleista. Valmistus ja matka lopulliseen tuotantoon jatkuivat edelleen opinnäytetyön ulkopuolella. Tavoitteena oli luoda rento mekkomallisto She Rocks-tuotemerkille. Mielestäni mallisto saavutti tavoitteen hyvin sisältäen myös jotain uutta.</p>		
<p>Asiasanat (avainsanat)</p> <p>malliston suunnittelu, mekot, lautailukulttuuri, kuva-aineisto, kaavoitus, prototyyppi</p>		
<p>Sivumäärä</p> <p>64 s. + liitteet 7 s.</p>	<p>Kieli</p> <p>Suomi</p>	<p>URN</p> <p>URN:NBN:fi:mamk-opinn200985578</p>
<p>Huomautus (huomautukset liitteistä)</p>		
<p>Ohjaavan opettajan nimi</p> <p>Satu Kivimäki Ilona Kauppi</p>	<p>Opinnäytetyön toimeksiantaja</p> <p>She Rocks</p>	

DESCRIPTION

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>	<p>Date of the bachelor's thesis</p> <p>28.1.2010</p>			
<p>Author(s)</p> <p>Annina Henttonen</p>	<p>Degree programme and option</p> <p>Degree Programme in Design Fashion Design</p>			
<p>Name of the bachelor's thesis</p> <p>Dress collection for the She Rocks label</p>				
<p>Abstract</p> <p>The aim of my bachelor's thesis was to design and partly manufacture a dress collection for a brand from Espoo called She Rocks. The collection was supposed to match She Rocks' earlier production line and style which stands for snowboarding, skateboarding and surfing culture. My task description was to carry out the whole process independently, from designing to the manufacturing of prototypes. At the outset I was given free hands and no specific requirements by my client.</p> <p>To describe the design process of the collection I chose J. Michael Gillette's (2000) problem-solving model for theatrical design and production, <i>The Design Process</i>. I created an application of the model according to the progress of my process. Admitting that Gillette's model is primarily developed for the design work of a theatrical project, I did not see any reason why it could not be used to describe the progress of any designing and manufacturing process. Because in Gillette's model the process progresses simply and clearly in stages, progressing according to the model supported my own design process well and kept it together during the whole process.</p> <p>As a theoretical framework I utilised Leslie Davis Burns' and Nancy O. Bryant's (1997) book, <i>the Business of Fashion</i>, which focuses on the organization and operation of the fashion industry (designing, manufacturing and marketing). To examine and assimilate the culture of boarding I compiled four collages of pictures that I collected from boarding magazines and web sites. I utilised the collages to analyze the characteristic colours, styles, vibes, lines and shapes of the boarding culture. To assimilate the upcoming fashion I reviewed 2009-2010 trend forecasts and fads from fashion magazines and fashion trend forecasting services.</p> <p>Because my client had not set any boundaries for the collection, I was allowed to carry through the process as I wanted. After the research stage I designed 20 pieces of dress sketches using the CorelDraw-vector graphic program, and then presented them to the client. After elimination the number of final designs was 10. After small model modifications I chose four designs to be produced myself and six designs to be produced by the client. I used the Grafis pattern making program to make the patterns. After making the patterns I sewed the prototypes of the four designs using the materials from She Rocks. The manufacturing and the process towards the final production are still continuing outside the bachelor's thesis. The aim was to create a dress collection that is as easy-going as the She Rocks collection has earlier been. I think the collection reached the aim well, also including something new.</p>				
<p>Subject headings, (keywords)</p> <p>creating the line, dresses, boarding culture, picture material, pattern making, prototype</p>				
<p>Pages</p> <p>64 pgs + appendix 7 pgs</p>	<p>Language</p> <p>Finnish</p>	<p>URN</p> <p>URN:NBN:fi:mamk-opinn200985578</p>		
<p>Remarks, notes on appendices</p> <table border="1" data-bbox="209 1877 1479 1966"> <tr> <td data-bbox="209 1877 852 1966"> <p>Tutor</p> <p>Satu Kivimäki Ilona Kauppi</p> </td> <td data-bbox="852 1877 1479 1966"> <p>Bachelor's thesis assigned by</p> <p>She Rocks</p> </td> </tr> </table>			<p>Tutor</p> <p>Satu Kivimäki Ilona Kauppi</p>	<p>Bachelor's thesis assigned by</p> <p>She Rocks</p>
<p>Tutor</p> <p>Satu Kivimäki Ilona Kauppi</p>	<p>Bachelor's thesis assigned by</p> <p>She Rocks</p>			

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO.....	1
2 GILLETTEN SUUNNITTELU- JA ONGELMANRATKAISUMALLI.....	2
3 SHE ROCKS -MEKKOMALLISTON SUUNNITTELUPROSESSI	8
3.1 Sitoutuminen	10
3.2 Analyysi.....	11
3.3 Hautuminen	14
3.4 Tutkiminen	15
3.4.1 Ideakollaasien analysointi.....	17
3.4.2 Väri- ja trenditutkimus.....	27
3.5 Mallien suunnittelu.....	32
3.6 Valinta	34
3.7 Toteutus I.....	43
3.8 Toteutus II	55
3.9 Arviointi	58
4 POHDINTA.....	58
LÄHTEET	60
LIITTEET.....	62

1 JOHDANTO

She Rocks -tyttö luottaa, rakastaa, näkee hetken kauneuden, antaa itsestään kaiken ja uskoo vahvasti omaan unelmaan.

She Rocks, Outi Mäkiahho

Suoritin kesällä 2008 syventävän työharjoittelun She Rocks-vaatetusfirmassa. Syksyllä harjoittelun jo loputtua She Rocks-malliston suunnittelija, Outi Mäkiahho, tarjoutui opinnäytetyöni toimeksiantajaksi ja ehdotti työni aiheeksi mekkomalliston suunnittelua tuotemerkilleen. She Rocksin tyylinen rento katuvaatetus on lähellä sydäntäni ja pukeutumistani, joten mahdollisuus suunnitella sellaista ehdottomasti kiinnostaa myös. Tapasimme Mäkiahon kanssa aiheen tiimoilta lokakuussa 2008, jolloin lupauduin ottamaan haasteen vastaan. Opinnäytetyöni tavoitteena on siis suunnitella mekkomallisto She Rocks-tuotemerkille (kuva 1) sekä valmistaa joistakin malleista mallikappaleet eli prototyypit. Työni edetessä tulen käyttämään sanaa proto.

She Rocks on pieni, Espoon Leppävaarassa sijaitseva vaatetusalan yritys, joka on toiminut yhden naisen voimin vuodesta 2005, jolloin Outi Mäkiahho lanseerasi tuotemerkkin. Vaatemallisto sisältää rentoa katuvaatetusta tytöille ja nuorille naisille. Mallistojen ideana on, että sama henki jatkuu sesongista toiseen, ja vaatteita voi yhdistää seuraavaan mallistoon. Ideat She Rocksien vaatteisiin tulevat lautailulajeista kuten lumi- ja rullalautailusta sekä surffauksesta (lainelautailu). Käytän työssäni sekä rullalautailu-että skeittaus-sanaa, mutta lainelautailusta puhun sanalla surffaus sen olevan tänä päivänä useammin käytetty..

Opinnäytetyöni tarkoituksena on suunnitella noin 5-8 mekkomallia, jotka sopivat She Rocksien tyyliin. Toimeksiantajani ei ole asettanut mallistolle erityisiä vaatimuksia eikä kriteereitä, vaan ohjeistusta tulee prosessin edetessä. Ideoinnin lähtökohtina ovat tutustuminen lautailukulttuureihin, She Rocksien aiempaan tuotantoon ja ideologiaan sekä tietenkin tulevaan muotiin. Tutkittavana asiana on myös se, mikä tekee vaatteesta rennon ja kulttuurille tyypillisen. Käytän aineistona kuvamateriaalia ja analyysimenetelmänä kuva-analyysiä. Kuva-aineiston kerään lautailuaiheisista lehdistä ja Internet-

sivustoilta. Olen valinnut Gilletten (2000) suunnittelu- ja ongelmanratkaisumallin kuvaamaan suunnitteluprosessini kulkua. Lopullisista malleista tulen kaavoittamaan haluamani määrän, joista sitten valmistan myös mallikappaleet.

KUVA 1. She Rocks-logo

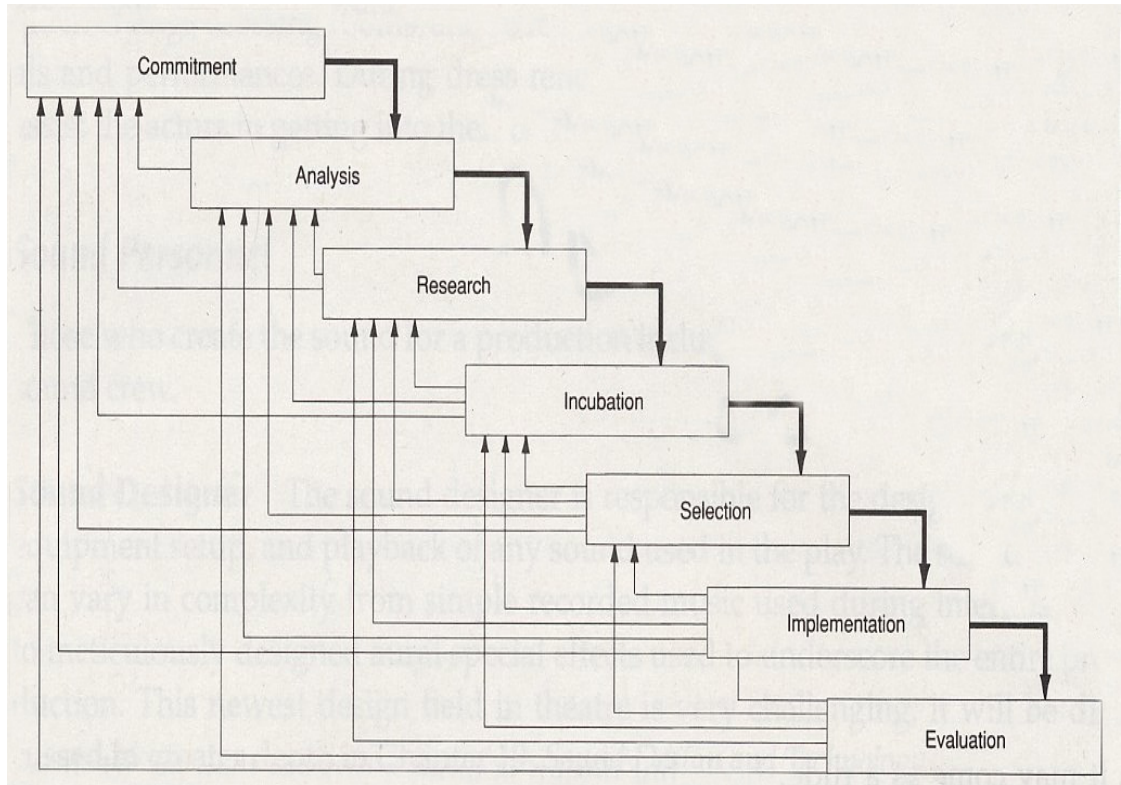
2 GILLETTEN SUUNNITTELU- JA ONGELMANRATKAISUMALLI

Valitsin malliston suunnitteluprosessin kuvaukseen J. Michael Gilletten (2000) suunnittelu- ja ongelmanratkaisumallin, *The Design Process* (kaavio 1). Malli on ensisijaisesti kehitetty teatteriprojektien suunnittelutyötä varten (Gillette 2000, 19). En silti näe syytä, miksi sitä ei voisi käyttää kuvaamaan minkä tahansa malliston suunnittelu- ja valmistusprosessin kulkua, koska Gilletten mallissa suunnitteluprosessi etenee selkeästi vaihe vaiheelta. Etenemällä mallin mukaisesti näen sen tukevan hyvin omaa suunnitteluprosessiani ja pitävän sitä koossa alusta loppuun. Myös mekkomalliston suunnittelu She Rocksille kehittyy vaihe vaiheelta. Kun suunnitteluprosessimalliin perehtyy enemmän, voi huomata, että työskentely on paljon luovempaa, nopeampaa ja helpompaa (Gillette 2000, 32).

Gilletten (2000, 19) mukaan suunnittelu ei niinkään ole taidetta, vaan askelmista koostuva prosessi, jonka päämääränä on luoda taidetta. Nuutisen (2004, 102) mukaan vaa-

tesuunnittelija on taiteilija, joka työvälineitään apuna käyttäen tuottaa ihmisen päälle puettavia muotoja. Gilletten (2000, 19) mukaan *The Design Process*, suunnitteluprosessimalli on työskentelymenetelmä, jonka avulla voidaan löytää vastauksia ja ratkaisuja kysymyksiin. Mallin toimintaperiaatteet ja menetelmät auttavat saamaan selville sopivan ja luovan ratkaisun, käytännössä mihin vain ongelmaan tai haasteeseen, joka suunnittelussa tulee vastaan. Gilletten mallissa on seitsemän eri vaihetta: **sitoutuminen** (*commitment*), **analyysi** (*analysis*), **tutkiminen** (*research*), **hautuminen** (*incubation*), **valinta** (*selection*), **toteutus** (*implementation*) ja **arviointi** (*evaluation*).

Gilletten (2000) suunnitteluprosessimalli ei kuitenkaan kulje yksioikoisesti ja lineaarisesti eteenpäin. Vaikka mallissa edetäänkin askeleesta seuraavaan, täytyy aika ajoin tutkailla myös taakse jääneitä aiempia vaiheita. Tämä varmistaa sen, että ollaan menossa oikeaan ja tarkoitettuun suuntaan. (Gillette 2000, 19) Asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi minun tulee siis prosessissa välillä palauttaa mieleeni, mitä toimeksiantajani kanssa olemme sopineet. On tärkeää olla unohtamatta toimeksiantajan vaatimukset eikä lähteä liikaa soloilemaan. Kauppi (2009) kuitenkin toteaa, että vaate-tusteollisuudessa kuljetaan usein vain eteenpäin ja harvemmin palataan aikaisempiin vaiheisiin. Siksi tulen yksinkertaistamaan suunnitteluprosessimallin karsimalla takaisinpäin meneviä nuolia. Gilletten (2000, 19) mukaan prosessimalli on ensisijaisesti älyllinen, mutta on silti olennaista ymmärtää, että tunteet ovat yhtä tärkeä osa suunnitteluyhtälöä. Tunneperäinen reaktio vaistomaisesti ohjaa suunnittelutyötä missä tahansa projektissa. Omat näkemykseni ja tunteeni harrastelumilautailijana ja lautailukulttuurin kuluttajana tulevat olemaan tärkeää hiljaista tietoa lautailukulttuurille suunnatun tuotemerkin parissa työskennellessä. Hiljainen tieto perustuu kokemuksiin, johon vaikuttavat henkilökohtaiset uskomukset, näkemykset ja arvot (Nuutinen 2004, 119). Gillettekin (2000, 19) toteaa, että työskennellessä suunnitteluprosessien parissa tulee tunneperäiset reaktiot ja oman elämän kokemukset sisällyttää osaksi prosessia. Tämä tulee suuresti tukemaan omien suunnitteluideoiden ja omakohtaisten näkemysten kehittämistä. Siksi koen aiheen olevan juuri sopiva minulle.

KAAVIO 1. J. Michael Gilletten suunnittelu- ja ongelmanratkaisumalli (2000)

Sitoutuminen (Commitment)

Gilletten (2000, 19–20) mukaan sitoutuminen on prosessin mahdollisesti tärkein askel. Sitoutumisvaiheessa suunnittelija lupaa ottaa haasteen vastaan ja tehdä parhaansa projektissa. Suunnittelijan tulee motivoitua ja luoda uskoa kaikkiin projektin osapuoliin tehtävän onnistumisesta. Sanaa *ongelma* tulisi käyttää mahdollisimman harvoin, koska sillä on negatiivinen vivahde. Sana *haaste* korvaa *ongelman*. Kun ongelma on muutettu haasteeksi, tulee työskentelystä automaattisesti mielenkiintoisempaa ja helpommin hallittavaa. Työskentelyssä tulee epäilemättäkin kohtaamaan haasteita, koska en ole aiemmin tehnyt näin laajaa projektia ja vielä ihan oikealle vaatetusalan yritykselle. Tulen kohtaamaan uusia asioita, niin opinnäytetyön tekoon kuin malliston suunnitteluun liittyen, joihin joudun etsimään sopivimman ratkaisun. Jonkin asteisesta alkujännityksestä huolimatta sitoutuminen yhteistyöhön She Rocksinkin kanssa oli minulle erittäin mieluinen vaihe. Omakohtaisesta sitoutumisesta prosessiin kerron lisää luvussa 3.1.

Analyysi (Analysis)

Gilletten (2000, 20) prosessin toinen vaihe on analyysi/analysointi, jossa työryhmä ryhtyy toteuttamaan projektia käytännössä. Tutkimustehtävä tulee analysoida tarkasti ja pohtia, mihin on tarkoitus pyrkiä (Anttila 2005, 122). Analyysivaiheessa työryhmä kerää projektista tietoa, joka auttaa rajaamaan tehtävää tarkemmaksi. Tässä vaiheessa pyritään löytämään asiat, jotka vaativat tutkimista ja lisätietoa. Työryhmä keskustelee ideoista ja ajatuksistaan vapaasti sekä pyrkii kyseenalaistamaan mahdollisimman paljon asioita. Kysymyksiä esittämällä saadaan vastauksia. Vastaukset kysymyksiin tulevat antamaan neuvoja, jotka edelleen määrittävät ja selventävät haastetta. Jokainen vastaus voi herättää seuraavan kysymyksen tai kysymyksiä. Analyysivaiheessa sovi- taan myös käytännön toteutuksesta, työnjaosta ja vastuualueista. (Gillette 2000, 20–22.) Keskusteleminen toimeksiantajani kanssa oli siis seuraava tärkeä vaihe (luku 3.2), joka minun tuli suorittaa projektiin sitoutumisen jälkeen. Työskennellessäni ulkopuo- liselle toimeksiantajalle on tärkeää, että sisäistän ja ymmärrän hyvin asetetut vaati- mukset ja tavoitteet. Siksi en saa missään vaiheessa analyysivaiheen jälkeenkään epä- röidä kysyä Mäkihön mielipiteitä. Koska toimeksiantajani ei aiemmin suoritetun har- joittelun takia ole minulle täysin vieras, ei kommunikoinninkaan pitäisi tuottaa ongel- maa. Muotisuunnittelu vaatii tiimityöskentelyä (Jenkyn Jones 2005, 130).

Tutkiminen (Research)

Kolmantena Gilletten (2000, 22) suunnitteluprosessissa on tutkimisvaihe. Tutkimis- vaiheessa suunnittelija etsii vastauksia kysymyksiinsä ja lähtee keräämään tietoa hä- nelle vieraista tiedon alueista. Tässä tapauksessa minulla tulee olla tietoa muun muas- sa malliston suunnitteluun liittyvistä seikoista, She Rocksista, lautailukulttuurista ja sen ominaispiirteistä, vaateen valmistuksesta sekä muodista. Teollisessa vaatesuunnit- telussa muodin seuraamisessa on kyse muodin muutosten mukana pysymisestä (Nuu- tinen 2004, 54–55). Suunnittelija tulee tekemään sekä taustatutkimusta että käsitteel- listä tutkimusta. Suunnittelemaansa tuotteesta täytyy ensiksi tutkia taustat. Tämän tyylinen tutkiminen sisältää kirjojen, katalogien, lehtien ja muiden aikakauden lähtei- den etsimistä muun muassa kirjastosta. Käsitteellinen tutkimus koostuu moninkertais-

ten ratkaisujen laatimista tietylle haasteelle. (Gillette 2000, 23–24) Taustatutkimusta tulee suorittaa She Rocks in aiemmasta tuotannosta ja tyyli- ja muotipiirteistä, käsitteellistä tutkimusta lautailu- ja alakulttuureista. Onneksi sekä lautailu- että muotialan lähteiden kuluttajana tiedän, mistä lähteä etsimään tietoa. Parhaan lopputuloksen löytämiseksi Gillette (2000, 23) kehottaa luovuuteen ja varoittaa sortumasta kopioimaan muita suunnittelijoita. Kopiointi tukahduttaa suunnittelijan oman luovuuden ja voi olla myös laitonta. Vaikka joudunkin tutkailemaan alan muiden merkkien tuotantoa, tulee minun varoa kopioimasta muita ja haalia vain omia ideoita. Gillette (2000, 23) mainitsee suunnittelijalle tärkeäksi myös värien ja niiden viestien tutkimisen. Tuleehan minunkin valita malliston mekoille jotkin värit enkä voi niitä perustelematta valita. Jokaisen muotialalla työskentelevän suunnittelijan on syytä tehdä tutkimusta ja analysoida (Frings 2002, 72). Tutkimisvaihetta käsittelemän luvussa 3.4.

Hautuminen (Incubation)

Gilletten (2000) suunnitteluprosessin neljännessä vaiheessa pyritään tietoisesti pitämään tauko ja unohtamaan koko projekti. Hautumisvaiheen aikana alitajunta antaa ideoiden hautua ja työstää informaatiota, jota on kerännyt aiempien vaiheiden aikana. Hautumisen aikana alitajunta myös kehittää ratkaisuja haasteisiin ja ohjaa oikeaan suuntaan. (Gillette 2000, 25) Tietoista hautumista eli miettimistaukoja tulee prosessin aikana olemaan ajoittain, kun joudun pohtimaan, kuinka etenen seuraavaksi ja kuinka hyödynnän saamaani tietoa. Ehkä käytän hautumisvaihetta välillä myös niin sanottuna hengähdystaukona. Myös Jenkyn Jones (2005, 176) neuvoo, ettei pidä työskennellä liikaa, koska luovuuteen tarvitaan energiaa. Välillä inspiraatioon tarvitaan kärsivällisyyttä, apua tai taukoa, jotta rattaat alkavat taas pyöriä. Gilletten (2000, 25) mukaan alitajunnalle pitää antaa tarpeeksi aikaa käsitellä asiatietoa, johon on uppoutunut. Hautuminen voi kestää muutamista tunteista useampiin päiviin riippuen projektin laajuudesta. Liian pitkät hautumistauot saattavat kuitenkin pitkittää tekemääni prosessia. Omakohtainen hautuminen tulee luvussa 3.3.

Valinta (Selection)

Valintavaihe tulee prosessissa viidentenä, jolloin suunnittelija seuloa kerätyn tiedon. Suunnittelija on tehnyt luonnokset ja hahmotelmat analysoinnin ja tutkimisen perusteella, joten työryhmän on aika kokoontua taas yhteen ja pitää palaveri jokaisten osapuolten näkemyksistä. (Gillette 2000, 25.) Tämän projektin työryhmässä on vain kaksi osapuolta, minä ja Mäkiaho, jotka keskustelevat näkemyksistään. Tässä vaiheessa suunnittelijalla pitäisi olla jonkinlainen käsitys väreistä ja materiaaleista. Valintavaihe tulee päätökseen, kunhan projektin ohjaaja (tässä tapauksessa Mäkiaho) on tyytyväinen kokonaisuuteen. (Gillette 2000, 25–27.) Minä suunnittelijana näytän luonnokset, jotka teen toimeksiantajani vaatimusten ja omien näkemysteni mukaan ja Mäkiaho projektin ohjaajana kertoo, mihin on tyytyväinen ja mihin ei (luku 3.6).

Toteutus (Implementation)

Gilletten (2000) prosessin kuudennessa vaiheessa, toteutuksessa, lopetetaan suunnittelu ja ryhdytään tekemään lopullista työtä. Suunnitelmista ja luonnoksista tehdään varsinaiset piirrokset. Työryhmän jäsenet tekevät tarvittavat esityskuvat kirjallisine muistiinpanoineen sekä väri- ja materiaalinäytteineen toteutusta varten. (Gillette 2000, 27.) ”Työryhmässämme” minä olen se, joka tekee tarvittavat kuvat väri- ja materiaalinäytteineen, mutta niihinkin toimeksiantajani sanoo mielipiteensä. Toteutusvaiheessa näkemykset tuotannosta saattavat muuttua (Gillette 2000, 32), mikä voi tulla esille esimerkiksi protojen tekovaiheessa. Toteutusvaiheen aikana tapahtuvat tuotantopalaverit varmistavat, että viesti välittyy (Gillette 2000, 32). Koska työskentelen prosessin aikana melko itsenäisesti ja omaa vauhtia olen minä se, joka ottaa esille toteutusvaiheessa eteen tulevat askarruttavat asiat. Yhdessä sovituissa palavereissa saan lisätietoa toimeksiantajan näkemyksistä. Prosessin toteutusvaiheesta lisää luvuissa 3.7 ja 3.8.

Arviointi (Evaluation)

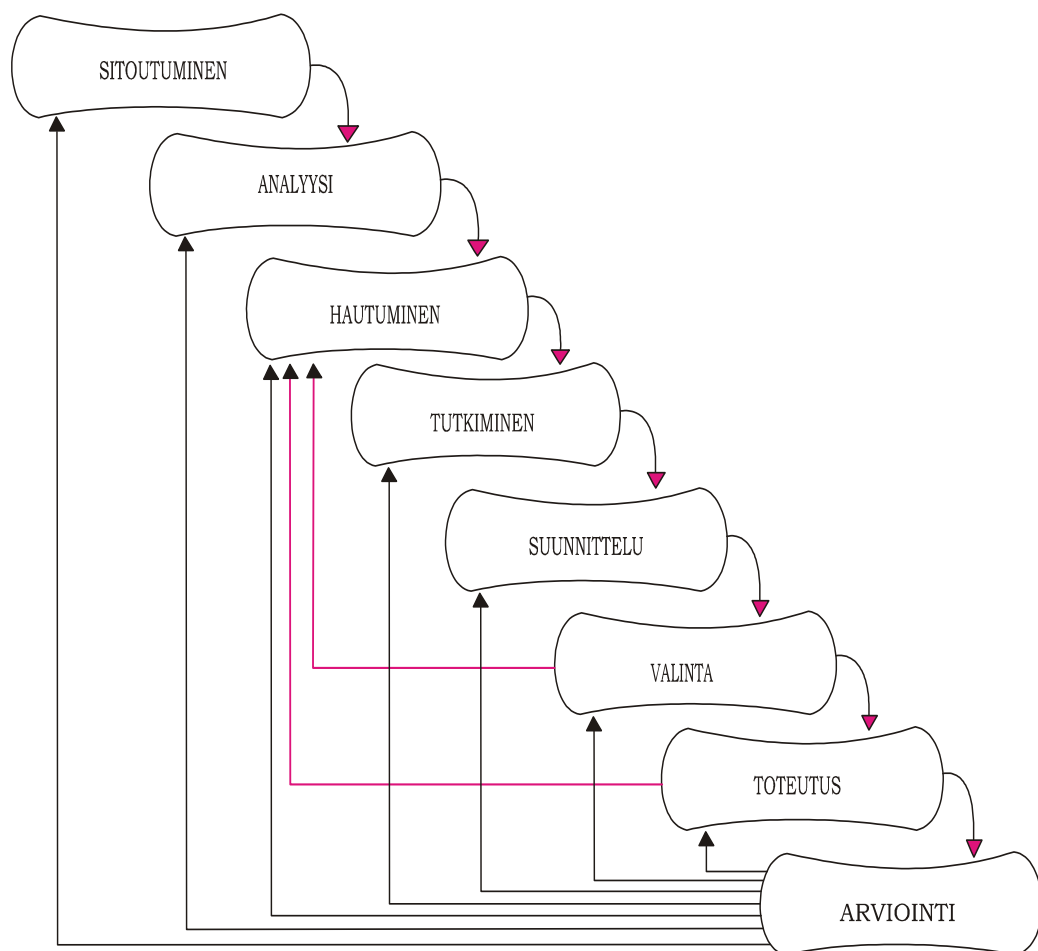
Gilletten (2000) suunnitteluprosessissa arviointi ei ole pelkästään seitsemäs vaihe. Arviointia tapahtuu jokaisen vaiheen aikana ja jälkeen, ja arviointivaihe kulkee prosessin mukana koko ajan (Gillette 2000, 32). Myös tässä prosessissa sekä toimeksiantajan että itseni tekemää arviointia tapahtuu jokaisen vaiheen aikana, kun tarkastelemme, onko vaiheissa toteutettu tapa hyvä. Arviointi on tilanne, jossa toimeksiantaja määrittelee vaikutuksesi projektissa ja kuinka olet täyttänyt vaatimukset (Jenkyn Jones 2005, 180). Projektin valmistuessa suunnittelija arvioi projektin kokonaisuutta, omaa osaansa ja mahdollista soveltuvuutta muihin vastaaviin tehtäviin tulevaisuudessa (luku 3.9). Työryhmä pohtii kokonaisuuden onnistumista ja tekemiään valintoja, sekä onnistuneita että parannettavissa olevia. (Gillette 2000, 32.) Itsearviointi on sisäinen prosessi, jonka ominaispiirre on reflektointi eli pohtiminen yksilöllisellä tasolla (Anttila 2007, 140). Projektista toivon saavani niin hyvän arvioinnin, että ensisijaisesti toimeksiantajani voi olla tyytyväinen. Toivon onnistuvani myös niin hyvin, että voisin olla toimeksiantajalleni hyödyksi myös projektin jälkeenkin.

3 SHE ROCKS -MEKKOMALLISTON SUUNNITTELUPROSESSI

Vaatekappaleiden luominen mallistoksi koostuu eri vaiheista. Jokainen vaihe on yhteydessä toisiinsa ja vaikuttaa prosessin kaikkiin muihin vaiheisiin (vrt. Gillette 2000, 19). Stereotyyppinen kuva muotisuunnittelijasta on, että hän istuu pöytänsä ääressä luonnostelemassa vaatekappaleita idea toisensa jälkeen. Todellisuudessa vaatemalliston luominen on huolella organisoitu prosessi. (Bryant & Burns 1997, 129–132). Suunnittelijat jatkuvasti opiskelevat kuluttajien elämäntyyliä, tutustuvat markkinoihin, lukevat trendi ja design-selostuksista sekä muoti- ja sanomalehtiä ymmärtääkseen kuluttajia ja heidän toiveitaan (Frings 2002, 72). Intuitio tai vaisto mielletään usein hyvän suunnittelun perustaksi, mutta kyse on kuitenkin suunnittelun periaatteiden ymmärtämisestä ja hallinnasta (Nuutinen 2004, 102).

Suunnitteluprosessi etenee vaiheesta toiseen, mutta palaa välillä myös aiempiin vaiheisiin ja jopa lähtöruutuun. Suunnittelun lähtökohdat ja kriteerit pitää pysyä mielessä

koko prosessin ajan, ja siksi näen Gilletten (2000) mallin sopivan minun prosessiini. Muokkasin Gilletten kuvallisen mallin omaan käyttööni ja sovelsin siitä prosessini kulkua kuvaavan mallin (kaavio 2). Gilletten mallissa vaiheita on seitsemän, koska jokainen vaihe esiintyy siinä kerran. Tekemässäni sovelluksessa vaiheita on kahdeksan, koska lisäsin yhdeksi askeleeksi suunnittelun, jonka koin olevan oma erillinen vaiheensa. Yritin sovelluksestaniikin saada lautailuaiheisen tekemällä Gilletten käyttämistä suorakaiteista lumilaudan malliset.

KAAVIO 2. Sovellettu versio (Henttonen 2010) J. Michael Gilletten (2000) suunnittelu- ja ongelmanratkaisumallista

3.1 Sitoutuminen

Gilletten (2000) suunnitteluprosessimallin tavoin myös minun prosessini alkoi sitoutumisella, johon kuuluu haasteen ottaminen vastaan ja lupaus tehdä parhaansa projektissa. Kesällä 2008 suoritin syventävän työharjoittelun She Rocks-vaatetusfirmassa. Harjoittelu kesti kolme kuukautta ja päättyi elokuussa. Jo harjoitteluun mennessä mainitsin Mäkiaholle, että toivon keksiväni harjoittelusta aiheen opinnäytetyölleni. Harjoittelun loputtua en ollut sitä kuitenkaan keksinyt.

Lokakuussa Mäkiaho otti sähköpostitse yhteyttä ja kysyi, olinko mahdollisesti löytänyt aiheen opinnäytetyölleni ja ehdotti, että voisin suunnitella mekkomalliston She Rocksille. Tässä vaiheessa oli vielä puhe laajemmasta projektista eli suunnittelusta, kankaiden valinnasta, tilausten teoista, kaavoituksesta ja protojen valmistuksesta. Vakuutin Mäkiaholle olevani erittäin kiinnostunut ottamaan projektin vastaan ja heittäytymään haasteeseen. Koska She Rocks oli harjoittelun aikana tehnyt minuun vaikutuksen tuotemerkkinä, mallistona ja työpaikkana, ei minulle sopivampaa ja minua kiinnostavampaa tarjousta olisi ehkä voinut tulla. Yhteistyö Mäkiahon kanssa oli sujunut tuolloinkin mutkitta, joten ei ollut epäilystä sen sujuvuudesta myös opinnäytetyön parissa. Toiveenani harjoittelun jälkeen oli yhteistyömme jatkuminen tulevaisuudessakin, joten nyt siihen oli mahdollisuus. Mallistonsuunnittelu opinnäytetyönaiheena oli ollut toiveenani ja pyrkimyksenäni tähänkin asti, mutta toimeksiantaja vain puuttui. Gilletteen viitaten sitoutuminen todellakin oli minulle tärkein askel, koska huolta opinnäytetyöaiheen löytämisestä ei enää ollut ja pääsin yhden askeleen eteenpäin valmistumista ajatellen.

Koska She Rocksilla ei Mäkiahon lisäksi ole muita työntekijöitä, ja minulla oli aikomus tehdä opinnäytetyöni yksin, ei yhteistyöprojektissamme työryhmään kuulunut meidän kahden lisäksi muita osapuolia. Ajankohta tapaamisellemme oli parasta sopia mahdollisimman pian, jotta prosessi lähtisi pikimmiten etenemään.

Sitoutumisvaiheen arviointi

Sitoutumisvaiheessa tarkoituksena oli ottaa haaste vastaan. Kun Mäkiahho ehdotti minulle tätä opinnäytetyön aihetta, niin en oikeastaan epäröinyt. Koin mekkomalliston suunnittelun tässä vaiheessa mielenkiintoisena haasteena enkä niinkään ongelmana, vaikka en vielä ollut täysin tietoinen, mitä projekti tulee pitämään sisällä. Minun ei tarvinnut epäröidä sitoutumista tähän projektiin sen takia, että minulla ei ensinnäkään ollut tiedossa muutakaan opinnäytetyöaihetta ja toisekseen Mäkiahho ei ollut minulle täysin tuntematon, mitä olisi tarvinnut arkailla. Olin mieltynyt She Rocksiin jo aiemmin suorittamassani harjoittelussa, joten yhteistyön teko tuotemerkin ja Mäkiahon kanssa kiinnosti minua. Ilmeisesti Mäkiahollakaan ei ollut ihan huono maku minusta jäänyt, koska halusi tehdä jatkossakin yhteistyötä opinnäytetyöprosessin tiimoilta. Rehellisesti lupasin Mäkiaholle suostuvani ottamaan tarjoamansa aiheen vastaan ja suunnittelemaan mekkomalliston hänen tuotemerkilleen. Olin innoissani ja hyvällä tavalla jännittynyt. Tiesin, että vastuu tulee olemaan suuri, koska suorittaisin projektin pääasiallisesti yksin.

3.2 Analyysi

Jo muutaman päivän päästä sähköpostikeskustelustamme matkustin Helsinkiin, jossa pidimme Mäkiahon kanssa palaverin aiheen tiimoilta. Palaverin tarkoituksena oli keskustella molempien ajatuksista ja projektin sisällöstä eli opinnäytetyön asettamista vaatimuksista minulle ja Mäkiahon toiveista mallistolle. Prosessin etenemisessä tapaaminen Mäkiahon kanssa on sekä Gilletten (2000) mallin että sovelletun mallini mukaisesti toinen askel eli analyysivaihe. Tapaamisemme tarkoituksena oli jakaa ideoita ja ajatuksia puolin ja toisin, analysoida projektin sisältöä (vrt. Gillette 2000, 20–22).

Toimeksiantajan päällimmäisenä toiveenaan oli, että teen She Rocksin aiemman tuotannon tyyliin sopivan mekkomalliston. Tarkkoja prosessin vaiheita ja yksityiskohtia hän ei kuitenkaan vielä tässä vaiheessa ollut määritellyt. Reunaehtoja ja kriteereitä

mallistolle ei siis juurikaan ollut, vaan ne kehittyivät palaverin aikana minun kysellessäni mahdollisista vaatimuksista. Periaatteessa ainoat Mäkiahon asettamat vaatimukset olivat suunnittelemini mallien sopiminen She Rocks in tyyliin ja aiempaan mallistoon. Epäilystä siitä, ettenkö osaisi suunnitella She Rocksille sopivaa mallistoa, Mäkiaholla ei ollut, koska olinhan omaksunut tuotemerkillä ominaisen tyylin jo harjoittelun aikana. Esille nostettiin myös esimerkkejä, jotka eivät todellakaan olleet She Rocks in mallistoon sopivia kuten esimerkiksi pitsi. Vaikka tiedostin hyvin itsekkin nämä sopimatomat seikat, heräsi tässä vaiheessa mielenkiintoni ottaa juuri tällaisia asioita mallistoon tuomaan jotain uutta ja omaa näkemystäni. She Rocks in tyylin omaksuminen tulee joka tapauksessa vaatimaan lisätietoa ja -tutkimista.

Lopullisten mallien määrä Mäkiahon mukaan olisi 12 kappaletta. Pohdiskellessani koko projektin laajuutta ei mekkomallien määrän tarvinnut sittenkään olla noin suuri. Suunnittelemini malleja voi siis olla vaikka kahdeksankin, jos siltä tuntuu. Koska määrä ei Mäkiahon mukaan ollut niin tiukka, päädyimme tässä vaiheessa liukuvasti noin 5-8 malliin. Tämä kuulosti molempien mielestä melko realistiselta.

Projektin vastuualueesta puhuttaessa Mäkiahon toive oli, että ottaisin hoidettavakseni jo sähköpostikeskustelussa mainitut tehtävät eli suunnittelun lisäksi valitsisin kankaat Mäkiahon kanssa yhteistyössä ja tilaisin itse kankaat, joita mahdollisesti tarvitaan She Rocksilta saatavien kankaiden lisäksi. Näiden lisäksi projekti sisältäisi vielä kaavojen teon jokaisesta mallista ja protojen valmistuksen. Mielestäni projekti tuntui olevan liian laaja opinnäytetyöksi ja vastuu liian suuri yhden henkilön toteuttamana. Sisältö laitettiin kuitenkin harkintaan, vaikka se tuntuikin tässä vaiheessa enemmän ongelmalta kuin haasteelta (vrt. Gillette 2000, 19–20). Silti koko projekti kiinnosti myös haasteena, joten mainitsin Mäkiaholle, että voisin mahdollisesti suorittaa koko projektin, mutta loput tapahtuisivat opinnäytetyön ulkopuolella. Tämä kuitenkin tulisi mahdollisesti vaikuttamaan prosessini aikataulutukseen, koska opinnäytetyöni ja She Rocksille tekemäni työt etenisivät eri tahtia, joten raportointi saattaisi olla hankalaa.

Aikataulutukseenkaan Mäkiaholla ei ollut tiukkoja vaatimuksia. Hän kyseli minun suunnitelmistani ja aikataulustani opinnäytetyöprosessini etenemistä ajatellen. Koska olin ajatellut valmistua keväällä 2009, suunnittelu ja valmistus olisivat olleet valmiita

alkukevääseen 2009 mennessä. Uuden malliston työstäminen alkaa suunnilleen kahdeksan kuukautta ennen myyntikautta (Frings 2002, 172). She Rocksilla suunnittelu-työ ei tapahdu vuotta ennen malliston myyntiin tuloa, vaan Mäkiaho suunnittelee sitä mukaa, kun ideoita syntyy. Koska yritys on sen verran nuori ja pieni vielä, ei toimintaan ole niin organisoitua kuin isommissa vaatetusalan yrityksissä. Meillä ei siis ollut puhetta, mille sesongille mallistoni suunnittelen.

Kaiken kaikkiaan tässä analyysivaiheessa ilmeni, että toimeksiantaja antaa minulle melko vapaat kädet toteuttaa omaa näkemystäni. Mäkiaho ilmaisee mielipiteensä aina prosessin eri vaiheissa, kun näytän hänelle suunnitelmiani ja otan yhteyttä, milloin kysyttävää tulee. Tätä voisi kutsua keskusteluanalyysiksi, jossa aineisto koostuu kahden tai useamman henkilön, heille yhteisen kohteen, mielipiteiden ja ajatusten vaihdosta (Anttila 2007, 129). Analyysivaihe tulee täten jatkumaan periaatteessa läpi koko prosessin, koska sisältöä määrittäviä kysymyksiä tulee heräämään vaihe vaiheelta.

Analyysivaiheen arviointi

Analysointivaiheen tavoitteena oli käydä Mäkiahon kanssa läpi projektin sisältö. Saimme onneksi sovittua tapaamisen hyvinkin pian sitoutumisen jälkeen, joten puheet muuttuivat heti teoiksi eikä homma jäänyt vain roikkumaan. Koska minulla on siteitä Helsinkiin, ja Mäkiaho asuu Espoossa, näimme parhaaksi suorittaa analysoinnin Helsingissä.

Olin vähän epävarma siitä, mitä kaikkea kysyisin projektin sisällöstä. En ollut ihan varma siitäkään, mitä koulu vaati opinnäyteyön pitävän sisällä. Ajattelin kuitenkin, että Mäkiholla oli selvät suunnitelmat projektin suhteen. Hänellä oli tässä vaiheessa vielä tarjota toistakin aihetta, mutta hylkäsin sen myöhemmin pohdittuani sisällön olevan epäsopivampi aiheeksi kuin tämä malliston suunnittelu. Minun olisi ollut hyvä pohjustaa palaveriamme sillä, että olisin keskustellut opettajieni kanssa opinnäytetyössä vaadittavista asioista. Analysointi jäi melko avoimeksi, koska toimeksiantaja ei vielä rajoittanut sisältöä kovinkaan tarkasti, ja minunkin tuli selvittää asioita koulun puolesta. Olisin kuitenkin voinut esittää paljon tarkentavia kysymyksiä toimeksiantajalle. Sen kuitenkin tiesin, että aihe tulee sisältämään vapaa-ajan mekkomalliston

suunnittelun, joten olin tyytyväinen. Projektin laajuus oli tässä vaiheessa melko suuri, koska se sisälsi kaiken suunnittelusta tilauksiin ja valmistukseen, mikä askarrutti jonkin verran. Myös se, että minulle tarjottiin näin paljon vastuuta, jännitti jonkin verran. En kuitenkaan kieltäytynyt mistään, vaan lupasin harkita kaikkea. Koska sisältöä tulitiin määrittelemään ja tarkentamaan vielä jatkossa, ei analysointi jäänyt vain tähän yhteen tapaamiseen.

3.3 Hautuminen

Edettäessä Gilletten (2000) mallin mukaisesti kolmantena vaiheena tulisi tutkiminen ja vasta neljäntenä hautuminen. Tässä prosessissa hautumisvaihe tuli kuitenkin jo tähän väliin (vrt. Gillette 2000, 22).

Olimme Mäkiahon kanssa selvittäneet, mitä vaatimuksia mallistolla molempien puolelta oli. Silti minulle tuli hetkeksi pysähtymisvaihe. Ehkä olin kerralla saanut liikaa informaatiota enkä aivan tiennyt, miten käsittelisin sitä. Minulla ei ollut vielä päässäni ideoita yhdestäkään mekkomallista enkä ollut varma, millä tavoin minun tulisi lähteä tutkimusta suorittamaan. Ei ole helppoa tehdä tai myydä etukäteen sitä, mitä ihmiset haluavat ostaa tulevilla myyntikausilla (Frings 2002, 72). Annoin asioiden hautua mielessäni joitakin päiviä, kunnes sain taas sysäyksen eteenpäin ja ideoita tutkimisen toteuttamiseen alkoi syntyä. Hautumisvaiheiden tullessa eteen, on aiheellista palauttaa mieleen sitoutumis- ja analyysivaiheet, jotta muistaisin taas, mihin olinkaan sitoutunut ja mitä olin tekemässä.

Hautumisvaiheen arviointi

Tässä vaiheessa prosessi poikkesi jo Gilletten (2000) mallista, kun kohtasin ensimmäisen hautumisvaiheen. Minun olisi pitänyt lähteä tekemään tutkimusta, mutta en oikein tiennyt, että miten. Minusta tuntuu, etten tässä vaiheessa ollut ihan täysin kasvanut

yhteen opinnäytetyöprosessin kanssa enkä sisäistänyt, mitä kaikkea sen eteen pitää tehdä. Yritin olla ehkä liiankin itsenäinen enkä rohkaissut itseäni pyytää apua prosessin eteenpäin viemiseksi. Hautumisvaihe ahdisti minua paljon, kun en päässyt eteenpäin ja tuntui, etten saa mitään aikaiseksi. Nyt oli kuitenkin kyseessä yhteistyö oikean yrityksen kanssa eikä projekti ollut pelkästään minun yksityinen homma. Gilletten (2000) mallista tekemässäni sovelluksessa (kaavio 2) näkyy kaksi punaista nuolta, jotka osoittavat prosessissa kohtaamaani kahta ylimääräistä hautumisvaihetta.

3.4 Tutkiminen

Vaatemalliston luominen alkaa tutkimisella (Burns & Bryant 1997, 145). Ymmärtääkseen, mitä kuluttajat haluavat valmistajan ja jälleenmyyjän on syytä tiedostaa, tutkia ja suunnitella (Frings 2002, 72). Gilletten (2000) mallissa tutkiminen tulee seuraavana analysointivaiheen jälkeen. Työssäni tutkiminen alkoi kuitenkin vasta pienen hautumisvaiheen jälkeen (vrt. Gillette 2000, 22–25). Burns ja Bryantin (1997, 145) mukaan vaatetusalan yritys ei voi selvitä kauaa, jos se toistaa pelkästään sitä, mitä on myyty hyvin aiemmin. Haasteenani on siis luoda jotain uutta, mutta kuitenkin sellaista, mikä ei poikkea liikaa She Rocksin aiemmasta tuotannosta.

Kuluttajatutkimus antaa tietoa kuluttajan tyylipiirteistä ja tunnusmerkeistä sekä käyttäytymisestä (Burns & Bryant 1997, 133). Lautailulehti Snow Extreme magazinessa 2/09 perehdyttiin laskuvaatteiden muotiin. Artikkelissa todettiin vaatteilla olevan suojaavuutensa lisäksi muitakin merkityksiä kuten yksilön tarve korostaa persoonallisuuttaan sekä viestiä kuuluvuuttaan tiettyyn viiteryhmään (Holmsten 2009, 41). Sosiaalisesta yhteydestä vaatetuksessa mainitsee myös Jenkyn Jones (2005, 27) toteamalla, että ihmiset pukeutuvat kuuluakseen ryhmään. Tämä on joillekin lautailulajien edustajille hyvin tärkeää, kun taas toisille ei niinkään. Tämä minun tulee siis muistaa mallistoa suunnitellessani, jotta mallisto tavoittaa mahdollisimman laajan kohderyhmän. Eli, jos suunnittelisin malliston, joka koostuu esimerkiksi pelkästään mustista mekoista, ei se tavoita kuluttajia, jotka haluavat korostaa persoonallisuuttaan väreillä. Ja sama pätee myös toisin päin.

Lautailu- ja katuvaatemerkkien kohderyhmä, kuten myös She Rocksin, on melko selkeästi rajoittunut, mikä helpottaa tietynlaisen malliston suunnittelua. Myös omat kokemukseni ja näkemykseni eli hiljainen tieto kohderyhmän pukeutumisesta auttavat asiaa. Uusien mallistojen on tarkoitus kehittyä aiemmista mallistoista, joidenkin onnistuneiden mallien toistamisella ja muokkaamisella. Vaatemalliston suunnittelussa ja kehittämisessä kohdeasiakkaat, markkinoilla olevat trendit, muotivirtaukset, trendivärit ja -materiaalit sekä jälleenmyyjien tarpeet otetaan kaikki tarkkaan tutkintaan. (Burns & Bryant 1997, 145). She Rocks-mallisto ei kulje käsi-kädessä trendivirtausten kanssa, vaan keskittyy enemmänkin olemaan omanlainen kokonaisuutensa (Mäkiahon 2005). En kuitenkaan pysty luomaan sellaista, mikä tekee vaatteesta Mäkiahon mielen tuotoksena omanlaisen, joten hyödynnän suunnittelussa myös trendejä.

She Rocksin vaatteisiin inspiraatiot haetaan lautailulajeista. Lehtileikkeistä kokoamien konsepti-, tunnelma- tai trenditaulujen avulla suunnittelija pyrkii löytämään yhteyden kuluttajan tarpeisiin, tunteisiin ja kokemuksiin (Nuutinen 2004, 158). Olen koonnut neljä kuvakollaasia (ks. luku 3.4.1) lautailuaiheisista lehdistä, Internet-sivustoilta ja muotilehdistä. Suunnittelijalle Internetin käyttö on ajallisesti ja taloudellisesti tehokain keino tehdä tutkimusta ja löytää asiantuntemusta (Jenkyn Jones, 2005, 53). Olen myös tutustunut lautailulajeihin erikoistuneiden vaatemerkkien naisten mallistoihin ja poiminut niistä mielestäni parhaimmistoa (liite 1). Suunnittelijat valitsevat lehdistä intuitiivisesti kiinnostavia kuvia tuotteista ja tunnelmista. Kuvista tehdyissä kollaaseissa syntyy uusia kuvia erillisten kuvien joutuessa vuorovaikutukseen toistensa kanssa. (Nuutinen 2004, 156). Joskus muotilehtiä selaillessa suunnittelija voi huomata vaateen, joka sopisi täydellisesti tulevaan mallistoon (Burns & Bryant 1997, 153). Tarkoitukseni ei kuitenkaan ole kopioida jonkin merkin tuotetta mallistoon, vaan yhdistellä lautailu- ja katuvaatetukselle ominaisia ja minua miellyttäviä piirteitä toisiinsa. Ideoiden soveltamisessa omaan mallistoon ei ole kyse kopioinnista, vaan pyrkimyksestä seurata valtavirtaa ja suunnittelijan kyvystä soveltaa vallitsevaa muotia luovasti (Nuutinen 2004, 54). Poiminnat ovat olleet antamassa itselleni inspiraatiota ja auttamassa sisäistämään juuri niitä lautailukulttuurille ominaisia piirteitä. Sisäistäminen tarkoittaa sitä, että hyödyntääkseen tietoa suunnittelija ymmärtää sen ja yhdistää sen omaan hiljaiseen tietoonsa (Nuutinen 2004, 127).

Keräsin kuvia myös She Rocksin aiemmasta tuotannosta, jotta She Rocksin tyyli pysyisi minun suunnittelemissani mallistossa. She Rocksin tuotannostahan minulla oli jo kokemusta ja tietoa, koska olin siihen tehnyt tuttavuutta harjoitteluni aikana. Lautailukulttuurista minulla oli jo valmiiksi omaa näkemystä, koska olen itse sen kulttuurin edustaja yli 10 vuotta lumilautailtuani ja alan vaatemerkkien kuluttajana. Huomattava osa tuttavapiiristäni, niin tytöistä kuin pojistakin, on lautailukulttuurin edustajia, joten pukeutumista on tullut seurattua myös heidän kauttaan. Luulen siis omaavani tietotaitoa edes jonkin verran aiheesta. Kollaasien tarkoituksena on tukea suunnittelutyötä ja hakea inspiraatiota mallistoon pääasiassa juuri naisten lautailukulttuurin hengestä eli väreistä, muodoista, linjoista, tunnelmasta ja tyylistä. Solomon ja Rabolt (2004, 37) määrittelevät kulttuurin niin, että se on jonkin yhteisön yhteinen tarkoitus, rituaali, sääntö tai tapa. Yhteisö on joko pieni ja läheinen tai suuri ja laaja sosiaalinen ympäristö, jossa kulttuurin toiminta tapahtuu (Anttila 2005, 25). Tulen pitämään mielessäni She Rocksin Internet-sivustolta poimimani lauseen: ”She Rocks -vaatteet hakevat inspiraation skeittauksesta, asfaltin rosoisuudesta, auringonlaskusta, hetken kauneudesta, koskemattomasta lumesta, autoista rannoista, tahdon voimasta, vapaudesta...” (Mäkiäho, 2009).

3.4.1 Ideakollaasien analysointi

Ensimmäinen ideakollaasi eli ”**väritaulu 1**” (kuva 2) on koottu lumilautailuaiheisista lehdistä kuten Slammer ja Snow Extreme magazine, sekä lautailukatalogeista kuten Burton ja Blue-Tomato (liite 2). Lehdet ovat erittäin tärkeä lähde suunnittelijalle.

Suunnittelija käyttää sellaisia lehtiä, jotka tarjoavat asianmukaisia ideoita juuri tietynlaisille tuotteilleen. Myös katalogeja käytetään ideoinnin lähteinä. (Frings 2002, 80) Tässä tapauksessa, kun suunnitellaan mallistoa lautailukulttuurin edustajille, oli siis asianmukaista käyttää lähteinä juuri lautailuaiheisia lehtiä ja katalogeja. Tämän kollaasin tarkoituksena on tuoda esiin lumilautailevien naisten laskuvaatteissa ja -asusteissa käyttämiä värejä. Kuten She Rocks Internet-sivuillakin lukee, She Rocks-vaatteet hakevat inspiraation koskemattomasta lumesta. Tähän kollaasiin keräsin myös sellaisia kuvia, joissa on puhdasta, koskemattonta puuterilunta. Kuvissa olevista toppavaatteista on vaikea erottaa leikkauksia ja yksityiskohtia, jotka saattaisivat mahdollisesti olla ominaisia lumilautailuvaatetukselle. Tästä kollaasista pystyy havainnoimaan siis pääasiassa vain olennaiset värit kuten punaisen, sinisen, keltaisen ja vihreä.

KUVA 2. Väritaulu 1.

Toisen ideatauluni eli ”**väritaulun 2**” (kuva 3) tarkoitus on lähestulkoon sama kuin ensimmäisenkin eli tukea värimaailmaan tutustumisessa. Tässä ideataulussa näkyy, mitä värejä on käytetty lumilautailuaiheisissa lehdissä olevissa mainoksissa. Lähinnä kiinnittäisin huomiota kuvissa muuhun kuin vaatetuksessa käytettyihin väreihin. Esi-

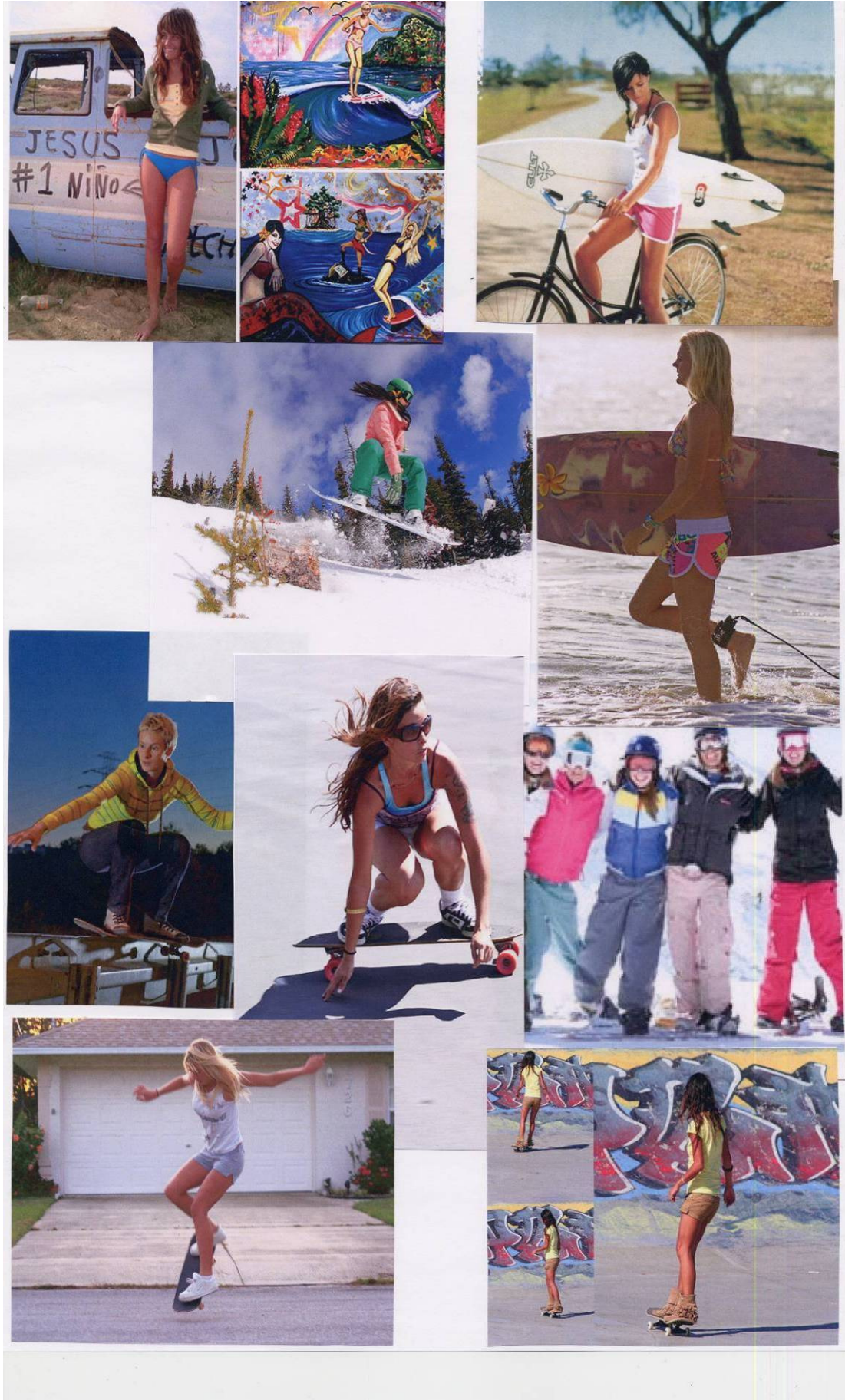
merkiksi kahdessa mainoksessa on käytetty kirkkaita värejä kuten keltaista, violettiä, oranssia ja turkoosia. Värejä käytetään siis lumilautailuvaatteiden lisäksi myös alan mainoksissa. Vasemman alakulman kuvassa on taas useampi naislumilautailija värikkäissä laskuasuisissaan keskellä koskematonta lunta. Pinkki, violetti, oranssi ja vaaleansininen nousevat taas esille vallitsevina väreinä. Kirkkaisiin väreihin on yhdistetty mustaa tai valkoista, jotka mielestäni tasapainottavat kokonaisuutta hyvin. Vaatteiden yksityiskohtia ei myöskään tästä ideataulusta voi poimia, mutta leikkaussaumoilla jaoteltuja erivärisiä kappaleita voi takeissa huomata. Koskematon lumi, joka on kuvattu myös oikean alakulman kuvassa, antaa lautailijalle mahdollisuuden täydelliseen vapauteen ja fiilistelyyn.

KUVA 3. Väritaulu 2

Kolmannesta ideataulusta eli ”fiilistaulusta 1” (kuva 4) tulee välittömästi rento, aurinkoinen ja pirteä tunnelma. Fiilistaulun tarkoituksena on kuvastaa lautailukulttuuria edustavien elämäntyyliä, joka epäilemättäkin näyttää huolettomalta ja iloiselta. Silti

harrastukseen saatetaan suhtautua hyvinkin vakavasti (Harinen ym. 2006, 71). Vaikuttaa sanomattakin selvältä, että elämästä nautitaan, oltiinpa sitten lumessa, asfaltilla tai vedessä. Harinen ym. (2006, 32) toteavat, että alakulttuurit näkyvät yleensä kaduilla ja täten kiinnittyvät juurikin kaupunkimaiseen ympäristöön. Erityisesti skeittikulttuuri on totuttu näkemään katukulttuurina ja täten skeittarit katuja ”kuluttavana” yhteisönä. ”Hengailunomainen” toiminta on niin sanotusti symbolinen vastarinta aikuisten edustamaa maailmaa vastaan. Tässäkin ideataulussa esiin nousevat lautailukulttuurille jo ilmeiseksi tulleet kirkkaat värit. Pinkki, keltainen, sininen, vihreä, oranssi, ja niiden eri sävyt erottuvat vallitsevina. Liikkuminen edellyttää vaatteelta joustavuutta ja keveyttä, mikä on ominaista trikoo- ja collegeneuloksille. Oletan siis, että ideataulun kuvissa hupparit, t-paidat ja topit ovat trikoo- ja collegeneulosta. Toppien ja t-paitojen mallit ovat hyvin yksinkertaisia, eikä ylimääräisiä rimpsuja tai röyhelöitä ole. Yläosissakaan ei nähtävästi ole erityisiä leikkaussauvoja. Lumilautailijoiden takeissa voi taas havaita leikkaussaumat, jotka erottavat eriväriset kappaleet toisistaan. Kevyt, joustava, helppo ja käytännöllinen ovat kaikki sekä materiaalin että mallin ominaisuuksia, jotka tekevät vaatteesta rennon.

KUVA 4. Fiilistaulu 1.

Neljäs ideataulu eli ”**fiilistaulu 2**” (kuva 5) on koottu sekä lautailu- että muotilehdistä. Kuvien tarkoitus on tuoda erilaisia tunnelmia ja ajatuksia sekä lautailukulttuurista että naiseudesta. Naisellisuus tulee ottaa huomioon suunnitellessa vaatemallistoa lautailukulttuuria edustaville naisille. Vaikka lautailulajit ovatkin miespainotteisia, erityisesti skeittaus (Harinen ym. 2006, 27), saavat mielestäni naiset erottua naisina. Siksi pelkkien lautailualan lehtien selailu ei riitä, vaan on hyvä poimia paloja myös naisten ja muotialan lehdistä. Vahvat värit ja selkeät muodot, kuten ruudut ja raidat, tuovat tietynlaista kovuutta, jota lautailulajeissa vaaditaan, etenkin naisilta. Perhokset, linnut ja kukat taas edustavat tyttömäistä puolta. Sarjakuvamaiset elementit ja lumiukkot tuovat esiin rennon, huolettoman ja leikkimielisen puolen, joka on yleistä lautailukulttuurissa. Muun muassa skeittaamisen ikäjakaumasta puhuttaessa myös Harinen ym. (2006, 51) mainitsevat lajiin liitettävän mahdollisia hyvántahtoisia ajatuksia lapsellisuuden viehäytyksestä.

KUVA 5. Fiilistaulu 2.

Viides ideataulu eli ”**She Rocks-taulu**” (kuva 6) sisältää kahdeksan kuvaa She Rocksin aiemmasta tuotannosta. Kuvat on poimittu *www.gals.fi*-nettikaupan sivuilta, jossa She Rocksin mallistoa on myynnissä. Valitsin nämä kuvat siksi, koska ne olivat mielestäni tämän hetkisen tuotannon parhaimmista. Luulen topeista ja mekoista olevan mekkomallistoa suunniteltaessa myös enemmän hyötyä kuin esimerkiksi huppareista. Tulevan mekkomalliston kun tulee sopia aiempaan tuotantoon (Mäkiäho 2008).

Tuotannon mekot ovat hyvin yksinkertaisia malliltaan; hihatton, helma hieman kelloitettu ja rinnan alla leikkaus. Väreiltäänkin mekot ovat hillittyjä ja maanläheisiä; ruskeaa, luonnonvalkoista, vaaleansinistä. Useat topit ovat tuubimallisia. Joissakin niistä on niskan taakse solmittava leveä satiininauha. Muuten topit ovat pääasiassa yksinkertaisia, yhdestä etu- ja takakappaleesta koottuja. Useat topit ja hupparit ovat myös kokomustia. Ehkä niissä ideat ovat tulleet Gals-sivuston merkkiselosteen mukaan ”hieman rockkaavasta hengestä” (Mäkiäho 2009). Musiikilla ja rokkitähdillä on yleisestikin vaikutusta pukeutumiseen (Frings 2002, 83). Myös Harisen ym. (2006) tekemän tutkimuksen mukaan reilu 55 % tutkimukseen osallistuneista skeittareista kuuntelee rockmusiikkia. Musiikki muutenkin kiinnittyy tiukasti nuorisokulttuuriin ja sen lajeihin (Harinen ym. 2006, 60). Materiaaleina topeissa on 100 % puuvilla, mutta myös jonkin verran polyesteriä on havaittavissa. She Rocksin college-paidat ovat sekä huputtomia että hupparimallisia, vetoketjullisia ja vetoketjuttomia, sekä ala- että ylälantiolle ylettyviä. Huomattavia yksityiskohtia ei painatusten lisäksi ole, kuten esimerkiksi leikkaussaumojia. Materiaaleiltaan hupparit ovat joko 100 % puuvillaa tai puuvillan ja polyesterin sekoitusta. Myös bambua on käytetty jonkin verran. (Mäkiäho 2009.) Puuvilla onkin pesunkestävä, luja kuitu (Frings 2002, 91), joka imukykyisyytensä ansioista sopii hyvin ihoa vasten pitämällä ihon kuivana (Boncamber 1999, 109). Nämä ovat tärkeitä ominaisuuksia vaatteelle, jossa saatetaan liikkua ja hikoilla kuten skeittaus.

KUVA 6. She Rocks -taulu.

Ideataulujen yhteenveto

Yhteenvetona voidaan todeta, että naisten lautailukulttuurissa käytetään paljon värejä. Vallitsevimpina väreinä erottuivat pinkki, violetti, keltainen, sininen, vihreä ja oranssi. Kaikista väreistä oli myös havaittavissa paljon eri sävyjä kuten vihreästä ja sinisestä turkoosin eri vivahteita ja oranssista ja pinkistä persikkaan ja koralliin taittavia. Lautailukulttuureissa ominaisia piirteitä ovat huolettomuus, pirteys, rentous ja rohkeus. Nämä kaikki ominaisuudet voidaan yhdistää myös väreihin. Kesäisin vaatetuksessa yleisestikin ottaen käytetään kirkkaita värejä, joten tämä vaikuttaa myös lautailulajien vaatetukseen. Rullalautailu ja surffaaminen ovat lajeja, joita harrastetaan kesällä, rullalautailua kuitenkin myös talvisin sisähalleissa. Harisen ym. (2006, 27) mukaan Humphreys (1996) mainitsee surffaajien vaikutuksen ilmenevän skeittaajien tekemisissä jo 1950-luvun Kaliforniassa, kun surffaajat siirtyivät tuulettomina päivinä rullalautailuun. Näin skeittaajat omaksuivat surffaajien hedonistisen ja huolettoman elämäntyylin ja itseilmaisun. Monet skeittaajat taas ovat aloittaneet lumilautailun, kun talvisin ei ole pystynyt rullalautailuun. Myös omassa lähipiirissäni useat harrastavat sekä lumiettä rullalautailua. Skeittaajien keskuudessa liikunnallisesti lähellä oleva talviharras-

tus, lumilautailu, on suosittu ja luontevanoloinen toinen aktiviteetti (Harinen ym. 2006, 48). Harisen ym. (2006, 70) tekemän tutkimuksen mukaan yli kolmannes skeit-tareista ilmoittaa harrastavansa lumilautailua tai laskettelua. Useiden ammattilumilau-tailijoiden haastatteluja luettuani voin mainita, että monet lumilautailijat ovat myös ryhtyneet harjoittamaan surffausta, esimerkkinä Heikki Sorsa Snow Extreme-lehdessä 2/09. Kaikki lautailulajit ovat siis yhteydessä toisiinsa ja ottavat vaikutteita toisistaan, joten yhteisiä piirteitä ja yhtenäinen tyyli välttämättäkin on. Tyyli voidaan määritellä maku-käsitteen avulla. Maku voi olla yhteisön käsitys siitä, mikä on muodin mukaista eli hyvännäköistä jossakin tilanteessa. (Nuutinen 2004, 63). Lautailukulttuurin edusta-jien tyylistä voi usealla olla hyvinkin stereotyyppinen käsitys. Tästä johtuen minunkin on helppo käsitellä lautailukulttuuriin liittyvää laajaa tietomäärää, ja suunnitella koh-deryhmälle mahdollisimman sopiva mallisto. Jos jonkin ryhmän keskuudessa voidaan määritellä selvästi yhdenmukaisia, helposti tunnistettavia ominaisuuksia kuten lautaili-joiden keskuudessa, stereotyyppien luominen helpottuu (Nuutinen 2004, 175).

She Rocks in tuotantoa tutkiessani havaitsin, ettei niissä ole hirveästi käytetty värejä verrattuna lautailukulttuuriin muuten. Musta, ruskea ja maanläheiset, hillityt värit ovat aiemmassa tuotannossa yleisimpiä. Punaista, keltaista ja vaaleansinistä pystyin havait-semaan joissain määrin erityisesti vanhimmassa tuotannossa, mutta yleisesti tuotanto on melko väritöntä. Kun tutustuin lautailulajeihin erikoistuneiden vaatemerkkien nais-ten mallistoihin, oli niissä käytetty hyvin paljon eri värejä. Tästä johtuen haluaisin tuoda She Rocksinkin mallistoon enemmän värejä, jotta kilpailukyky muihin alan vaa-tetusyrityksiin pysyisi yllä. Tietenkin yritykselle on myös hyvä erottua muista jollain omalla tavalla. Päätin kuitenkin lähteä ehdottamaan Mäkihölle värikkäämpää mallis-toa. Lautailukulttuurin vaatetuksessa käytettyjä materiaaleja tutkiessani huomasin, että trikoo- ja collegekankaat ovat useimmin käytettyjä materiaaleja. Ne tekevät vaatteesta rennon, kevyen ja helppokäyttöisen. Tiesin myös, että ne ovat She Rocks in vaatteissa yleisimmin käytettyjä materiaaleja. Lumilautaillessa ja skeitatessa tulee olla helppo ja kevyt liikkua, joten trikoo ja college ovat sopivia materiaaleja lajeissa käytettäväksi.

Mainitakseni jälleen lautailulajien tyylipiirteiden yhtäläisyyden, niin lajeina kuin pu-keutumisessakin, nostan esille joitakin alan tuotemerkkejä perustellakseni asiaa. Jo

vuonna 1973 Gordon Merchant ompeli Australiassa Billabong-merkkisiä shortseja lainelautailijoille (Holmsten 2009, 39). Nykyään Billabong on yksi tunnetuimmista vaatemerkeistä niin myös lumilautailijoiden keskuudessa. Toinen surffauksen ympärille kehitetty merkki Rip Curl, sai alkunsa myös Australiassa vuonna 1969 (Holmsten 2009, 42), kun Brian Singer ja Doug Warbick alkoivat valmistaa surffilautoja (www.gals.fi). 90-luvulla Rip Curl rupesi tekemään lumilautailuvaatteita surffauksesta peräisin olevalla ideologialla (Holmsten 2009, 42) ja on tänä päivänä suosituimpia merkkejä tyttöjen ja poikien keskuudessa, niin surffauksessa kuin lumilautailussakin. Vuonna 1991 perustettu Roxy oli ensimmäinen merkki, joka alkoi tehdä surffishortseja tytöille Gals-Internetsivuston merkkiselosteen mukaan. Roxy on kasvattanut valikoimaansa niin, että tarjolla on tänä päivänä vaatteita lumilautailuun, skeittaukseen, surffaukseen, kaikkiin elämäntilanteisiin (www.gals.fi). Islantilainen naislumilautailija Heida Birgisdottir aloitti vaatesuunnitteluopinnot 90-luvun puolessa välissä. Tyttöjen osuus lumilautailumaailmassa kasvoi, joten Heida päätti perustaa oman Nikita-vaatemerkin huomattuaan, ettei lumilautailuille ja skeittaaville tytöille ollut tarjolla kunnollisia vaatteita. (Holmsten 2009, 44) Nykyään Nikita tekee sekä lasku- että katuvaatetusta tytöille yli 30 eri maassa. Nikita ei seuraa trendiennusteita, vaan tekee sellaista vaatetusta, jota tekijät itse haluaisivat käyttää. (Heida Birgisdottir ym. 2010.)

Koska nykypäivänä lautailualojen vaatemerkit on suunnattu sekä lumilautailijoille, skeittareille että surffareille, voidaan päätellä, että pukeutumistyyli näiden lajien edustajilla on hyvinkin yhtenäistä. Tiettyjä tuotemerkkejä tukemalla kuluttajat toivovat omaksuvansa merkkien maineen ja ainutlaatuiset ominaisuudet sekä kuuluvansa jäseneksi (Jenkyn Jones 2005, 30). Myös lautailijat käyttävät tiettyjä alan merkkejä näyttäkseen olevansa kulttuurin edustaja. Alakulttuurien edustaja hallitsee kulttuurille ominaisen tyylin ja osaa käyttää sitä hyväkseen, niin skeittari, punkkari, gootti kuin skinikin (Harinen ym. 2006, 33). Jenkyn Jones (2005, 51) mainitsee bändeihin ja julkiksiin liitetyn tyylin olevan osa ryhmien kulttuuria. Nuutisen (2004,74) mukaan yhteiskuntaluokka, joka on eliitin alapuolella, matkii eliitin huomattavat merkit tunteakseen kuuluvansa ylempään luokkaan. Näin myös heidän alapuolella oleva luokka kopiai heitä. Kierto jatkuu, kun eliitille on taas keksittävä uusia erottumisen merkkejä edellisten menetettyä merkityksensä. (Nuutinen 2004, 74) Tässä kulttuurissa ammattilautailijat edustavat vaatemerkkejä, jotka sponsoroivat heitä. Muun muassa näin muut

ei-ammattilaiset tavoittavat alan vaatemerkit. Aina on kuitenkin oman tiensä kulkijoita ja oman tyykinsä omaajia, jotka eivät välttämättä halua kuulua tiettyyn viiteryhmään. Yleisesti ottaen surffausta harrastavat tytöt pukeutuvat ”vapaa-ajallaan” mitä luultavimmin myös muulle lautailukulttuurille ominaisiin vaatteisiin. Sama koskee lumilautailua ja skeittausta. Lumilautaillessa päällä on toppavaatteet, mutta muuna aikana pukeutumistyyli ja katupukeutuminen ovat samanlaista kuin skeittaavilla ja surffaavilla tytöillä. Oman kokemukseni ja havaintojeni perusteella ilta-/baaripukeutuminen lautailukulttuurin edustajilla on myös rentoa, mutta materiaalit voivat mahdollisesti olla jotain muuta kuin trikoota ja collegea. Siksi olen ajatellut, että joku suunnittelemani mekoista voisi olla esimerkiksi polyesterisatiinia. Tällä tavalla saisin mallistoon myös jotain tyylikkäämpää arki- ja katuvaatetuksen lisäksi.

3.4.2 Väri- ja trenditutkimus

Trendien tutkimisen on tapana kuulua suunnittelijan ja jälleenmyyjän päivittäisiin tehtäviin. Trendien tutkiminen sisältää asiaankuuluvien ammattijulkaisujen lukemista ja selailua. Myös trendiennustuspalvelujen käyttöä suositellaan, mutta ne ovat hyvin kalliita (Frings 2002, 75.) Suunnittelijat ja jälleenmyyjät tekevät tutkimusta asiakkaista myös ”kadulla” tai, jos mallisto on esimerkiksi urheiluvaatemallisto, niin potentiaalista asiakaskuntaa seurataan laskettelukeskuksissa (liite 3) ja rannalla (Burns & Bryant 1997, 139–141). Suunnittelijat saavat ideansa vain katselemalla ihmisiä kaduilla matkalla töihin, trendikästä nuorisoa siellä täällä tai nuoria rullalautoillaan (Frings 2002, 84). Koska analyysivaiheessa emme Mäkiähon kanssa olleet sopineet, mille sesongille malliston suunnittelen, vaikuttaa se tulevan muodin, trendien ja trendivärien tutkimiseen. Alustavasti keskusteluissamme puhuttiin osan mallistosta tulevan myyntiin syksyllä 2009 ja osan keväällä 2010. Minun tulisi siis ottaa selvää ainakin tulevan vuoden sisällä esiintyvistä trendeistä ja suuntauksista.

Onko vaatetuksessa trendivärejä? Kun värejä on ajanjakson aikana arvioitu, käy ilmi, että tietty väri esiintyy usein muodin kierrossa. (Burns & Bryant 1997, 141) Muodin kierrolla tarkoitetaan prosessia, jossa muodin muutos hyväksytään (Nuutinen 2004, 79). Musta, laivastonsininen, valkoinen ja beige ovat arvossapidettyjä värejä, joita näkee lähes jatkuvasti kausi toisensa jälkeen. Suunnittelijat sisällyttävät yleisesti yh-

den tai useamman perusvärin vaatemallistoonsa. (Burns & Bryant 1997, 141.) Itse olin ajatellut käyttää mekoissa vaaleanharmaata ja mustaa perusväreinä muiden värien rinnalla. Muut värit eli niin sanotusti ”muotivärit” esiintyvät harvemmin kuin perusvärit. Nämä värit seuraavat usein syklejä ja esiintyvät eri muodoissa yhdestä sesongista toiseen. Jotkut muotiväreistä ovat suosituimpia kuin toiset ja saattavat sen takia ilmestyä useammin. (Burns & Bryant 1997, 142.) Muoti-ilmiöllä tarkoitetaan lyhytaikaista muotia, joka yllättäen tulee suosituksi ja nopeasti katoaa (Solomon & Rabolt 2004, 15). Syklisesti kehittyvällä muodolla eli esimerkiksi tyylipiirteiden kertautumisella tarkoitetaan sitä, että muoti siirtyy syrjään joksikin aikaa ja tulee esille taas silloin, kun ideoita otetaan menneisyydestä (Nuutinen 2004, 29). Burns ja Bryantin (1997, 142) mukaan muun muassa oranssi on sellainen väri, joka esiintyy harvemmin, koska se imarteleo vähemmän ihmisten henkilökohtaista väritystä toisin kuin esimerkiksi sininen. Myös toimeksiantajani totesi, ettei toivoisi oranssia käytettävän mallistossa. Omalla kohdallani vihreä on sellainen väri, joka ei minua miellytä, joten en usko käyttäväni sitä ainakaan ”perusvihreänä” mallistossa. Sitä paitsi Jenkyn Jonesin (2005, 112) mukaan symbolisessa merkityksessä vihreän uskotaan joissakin maissa olevan epäonnen väri. Epäonnea ei lautailukulttuurissa, niin kuin muuallakaan, toivoisi olevan. Usein ihmetellään, kuka muotivärit aina päättävät.

Onko joku, joka ennustaa, että jostain väristä tulee kauden väri, ja että kaikki suunnittelijat käyttävät sitten sitä väriä mallistossaan? Näin se ei kuitenkaan ole, vaan väritutkimukset johdetaan väriennustuspalveluista, ja myöhemmin mainitsemani Intercolorvärijärjestön mukaan, jotka avustavat muotiteollisuutta muotivärien arvioinnissa. (Burns & Bryant 1997, 141–142.) Tutkiessani lähitulevaisuuden trendiennusteita havaitsin myös niistä muidenkin kuin perusvärien käytön. Vallitsevina väreinä erottuvat niin kirkkaat, kuin pastellisävytkin, jotka ovat Jenkyn Jonesin (2005, 116) määritelmän mukaan sävyjä, joihin on lisätty valkoista. Pastellisävyt ovat enemmän käytettyjä keuäällä ja kesällä (Jenkyn Jones 2005, 112). Siksi ne voivatkin sopia suunnittelemani malliston malleihin, jotka tulevat myyntiin keuäällä. Muodin ammattilehti Muotimaailmassa 4/09 oli Heli Launiaisen tekemä kooste sesongin keuät-kesä 2010 muodista ja väreistä (2009, 68–72). Materiaaleina mainittiin toiminnalliset materiaalit kuten vaahtomaiset trikoot. Ylelliset materiaalit yhdistetään arkisempiin materiaaleihin, ja lisäksi suositaan denimiä. Väreissä hyödynnetään neonpastelleja, ja musta sekä beige luovat

hienostuneen yhdistelmän värivalikoimaan. (Launiainen 2009). Nämä Launiaisen mainitsemat materiaalit eli trikoo ja denim sekä värit kuten musta yhdistettynä pastellimaisiin olivat hyvin lähellä jo sitä, mitä olin tähän mennessä itsekin miettinyt.

Toisessa muotialan ammattilehdessä, *Modinissa* 4/2009, Tarkko Nuuttisen (2009, 17–25) mukaan kesän 2010 henki on rentoa, mutta määrätietoisesti tyylikästä. Väriskaala vaihtelee rauhallisen pehmeistä ja hillityistä voimakkaisiin ja eloisiin väreihin. Sininen, punainen, keltainen, oranssi ja liila esiintyvät puhtaina, vaaleissa jopa pastellisissa sävyissä. Jenkyn Jonesin (2005, 119) mukaan raikkaat pastellisävyt liittyvät vilkastumiseen, herätykseen ja kevätaikaan. Kevät on myös lautailukulttuurissa vilkastumisen aikaa, kun skeittaajat odottavat innolla ilmojen lämpenemistä ja katujen sulamista lumilautailijoiden vielä nauttiessa parhaista laskupäivistä keväturingossa. Toisaalta värimaailma on voimakas retromainen, toisaalta purkkaisen karamellinen, aito ja nintendomainen. Suosikkivaatteiksi kesällä 2010 nousevat erityisesti juuri mekot ja hameet (Nuuttinen 2009). Sekä Launiaisen (2009) että Nuuttisen (2009) koosteissa esille nostettiin rennon arkinen henki, mutta kuitenkin tyylikkyys ja ylellisyys. Pastelliset, voimakkaat ja kirkkaat sävyt niin ylellisemmissä kuin arkisemmissäkin materiaaleissa luovat siispä laajan skaalan 2010 muodille, mikä antaa suunnittelijalle täten mahdollisuuksia. Kuten Launiaisen (2009) mainitsemat, niin myös Nuuttisen (2009) esille otetut piirteet voisivat hyvinkin kuvitella She Rocksille suunnittelemani mallistossa. Minua kiinnostaa erityisesti väreistä sekä kirkkaat ja karamelliset että hennot pastellit, materiaaleista trikoo, denim ja ehkä ripaus jotain hienostuneempaa sekä tyylipiirteistä rentous ja leikkimielinen nintendomaisuus. Mekkomallistoa suunnitellessani Nuuttisen (2009) mainitsemat mekot kesän 2010 suosikkivaatteena on ehdottomasti positiivinen tieto. Näitä edellä mainittuja trendiennusteita ja omia mieltymyksiäni sekoittamalla luulen saavani aikaan lautailukulttuuria edustavalle naissukupuolelle rennon, tyttömäisen, tyylikkään ja ennen kaikkea monipuolisen malliston.

Samaisessa *Modinissa* 4/2009 oli Intercolor-värijärjestön lyhyt katsaus talven 2010–11 väreihin (2009, 32–33). Nuuttinen (2004, 43) tiivistää tekstiili- ja vaateollisuuden väriennusteiden luomisen Maija Arelan (1999) Trendi-Louhi-seminaarissa pidetyn luennon mukaan, joka käsitteli nimensä mukaisesti Intercolor-väriennusteiden luomista. Esimerkiksi Intercolorin värien ennustamisprosessi alkaa niin, että kunkin maan

organisaatioon kuuluvat eri suunnittelualojen edustajat havainnoivat erilaisia heikkoja signaaleja ja kokoavat siten oman henkilökohtaisen näkemyksensä väriehdotukseksi. Toisella kierroksella toimitaan yhdessä, kun jokaisen jäsenen näkemyksistä tiivistetään maakohtainen ehdotus. Yleinen kansainvälinen Intercol-väriennuste luodaan kolmannella kierroksella Pariisissa, johon jokaisen maan edustajat kokoontuvat yhdistämään maakohtaiset ennusteet. (Arela 1999). Modinissa (2009) olleessa katsauksessa Intercol alan vaikuttajineen oli kokoontunut Berliinissä joulukuussa 2008 yhteen tarkastelemaan värikehityksen suuntaviivoja ja analysoimaan ajan ilmiöitä.

Koska ajankohtaa, jolloin mekkomallisto tulisi myyntiin, ei ole tarkoin määritelty, en nähnyt haitalliseksi tutkia trendiennusteita myös vuoden 2010 loppupuolelta. Intercol-kokouksessa oli tullut esille talouskriisi ja sen jälkeinen käyttäytyminen eli tasa-painon hakeminen, keskittyminen olennaiseen ja aktivoituminen. Talouskriisi on kuluvana talvena näkynyt myös lumilautailussa, kun muun muassa Iltalehdessä (13.11.2009) ja Kalevassa (9.11.2009) uutisoitiin laskettelukeskusten lakkoilusta, lautailuvälineiden- ja vaatteiden myynnin laskusta ja kuluttajien säästämistä. Intercol-rin mainitseman keskittymisen olennaiseen ja aktivoitumisen voisi rinnastaa työssäni käsiteltävän kohderyhmän aktivoitumiseen urheilijana ja kuluttajana. Lautailukulttuurin edustajien eli niin harrastajien kuin ammattilaisten henkilökohtainen uskollisuus lautailulajeille ja kulttuurin aktiivinen ylläpito ovat tärkeitä talouskriisin aikana ja jälkeen.

Modinin 4/2009 artikkelissa (2009, 32–33) esiintyi kolme sanaa: *easiness*, *rational*, *manual* (Intercol 2008), joista ensimmäinen herätti eniten huomioni. Easiness eli helppous voidaan yhdistää myös lautailukulttuuriin, ei niinkään itse lautailuun ja temppeihin, vaan kulttuurille ominaiseen rentoon elämäntyyliin. Easiness-sanan kohdalla olevia värejä olivat rennon neutraalit beiget, mattavaaleat, urbaaniin maisemaan sulautuvat levolliset kellanvihreät sekä hauraat pastellit. Nämä pystyn helposti mieles-säni yhdistämään aaltoihiin, hiekkarantaan, surffaukseen, asfalttiin, katuihin ja rullalautailuun. Helppouden haluan myös ottaa huomioon malliston suunnittelussa ja mallien valmistuksessa. Rational-sana voidaan suomentaa järkevä, järjellinen, viisas (www.ilmainensanakirja.fi). Ne sanat rinnastettuna lautailukulttuurin voisin todeta, että sekä lautailijan että alan vaatetuksen tulee olla järkevä. Lautailutempu näyttävät

usein järjettömiltä ja uskomattomilta, mutta lautailijan itse tulisi pitää järki mukana siinä, mitä tekee. Tämä voidaan mainita kyllä myös suunnittelijan ominaisuuksissa, koska käyttövaatteiden suunnittelussa tulee suunnittelijalla yleisesti ottaen olla järki mukana. Vaatetuksen tulee myös olla järkevä, koska onhan kyseessä urheilulajien vaatetus. Manual-sanaan, käsin tehtävä tai käsikäyttöinen, en puutu sen tarkemmin, koska en näe sen juurikaan liittyvän aiheeseeni.

Tutkimisvaiheen arviointi

Tutkimisen tavoitteena oli ymmärtää, kenelle suunnittelee, miksi suunnittelee ja miten suunnittelee. Tutkimisvaiheessa tuli kerätä taustatietoa muun muassa kohderyhmästä ja sen ominaispiirteistä, She Rocksista, lautailukulttuureista, muodista, väreistä, malliston suunnittelusta ja valmistuksesta. Kirjojen luku ei ole ikinä ollut minulle mieluisaa puuhaa eikä tässä tapauksessa varsinkaan tieteellisten kirjojen. Siksi ensimmäisenä tutkimisvaiheena suoritinkin kuva-aineiston keruun aiheeseen kuuluvista lehdistä ja suoritin analysoinnin. Tämä tuntui siinä vaiheessa helpoimmalta lähteä pohjustamaan taustoja. Totta kai lautailu- ja muotilehtien selailu ja kuvien kerääminen tuntui mielekkäältä, kun sitä tuli tehtyä päivittäin muutenkin. Alussa en ollut vielä löytänyt yhteyttä kirjallaisiin, joten tutkiminen sitä kautta tuli vasta myöhemmin. Ehkä tämäkin tuntui vieraalta siksi, etten ollut täysin perillä, kuinka opinnäytetyötä todellisuudessa tehdään ja rupesin tekemään mallistoa, niin kuin mitä tahansa aiemmin tekemääni mallistoa. Tässä projektissa erona kuitenkin oli se, etten voinut suunnitella ihan mitä sattuu, vaan minulla tuli olla joitakin perusteluja siihen, mitä teen ja miksi. Into tutkimiseen kasvoi loppua kohden. Kohderyhmä oli minulle selkeä alusta alkaen, ja oli mielekästä tutkia sellaisen ryhmän piirteitä ja ominaisuuksia, johon itsekin jollain lailla kuuluu. Tutkiminen on kestänyt koko prosessin ajan ja jatkuvasti olen saanut lisätietoa aiheeseen, mikä on taas johtanut uusiin ratkaisuihin. Vasta prosessin lopussa tajusin, että olisin voinut tehdä tutkimusta suorittamalla myös asiakaslähtöistä arviointia. Asiakaslähtöisen arvioinnin tavoitteena on asiakasnäkökulman esiin tuominen (Anttila 2007, 139).

Heti ensimmäisessä mallistopalaverissa, jossa esittelin Mäkiaholle ensimmäistä kertaa suunnittelemani malliston, sain hyvää palautetta, kun mallisto kokonaisuudessaan

miellytti Mäkiähoa. Mietin prosessin alussakin, että jonkinlainen kysely tai haastattelu olisi oiva tapa kuulla kohderyhmän mielipiteitä joko She Rocksin tuotannosta tai yleisesti lautailukulttuurin ominaisuuksista ja pukeutumisesta. En kuitenkaan keksinyt väylää, mitä kautta suorittaisin kyselyn tai haastattelun. Tänä päivänä suuressa suosiossa oleva Internetin Facebook-yhteisö olisi kuitenkin ollut erittäin helppo väylä tehdä haastattelu ja julkaista kysely kohderyhmälle. Facebookissa on hyvin paljon lautailualan ryhmiä alan eliitin ja tuotemerkkien faniklubeja kuten myös She Rocksin. Niiden kautta olisin tavoittanut alan edustajia helposti ja saanut heiltä mielipiteitä kulttuuria koskeviin seikkoihin, mikä olisi helpottanut minun työtäni tutkimis- ja toteutusvaiheessa.

3.5 Mallien suunnittelu

Gilletten (2000) suunnitteluprosessimallissa suunnitteluvaiheelle ei ole omaa porrasta. Tutkimisvaiheessa Gillette mainitsee suunnittelun, mutta mielestäni tutkiminen ja suunnittelu ovat kaksi selkeästi erillään olevaa vaihetta. Tutkimisvaiheen jälkeen Gilletten mallissa tulee hautuminen, jonka jälkeen jo valinta. Omassa mallissani vielä ennen hautumisvaihetta tulee siis suunnitteluvaihe.

Suunnitellessa mallistoa perusteellisesti suunnittelija keskittyy myös malliston suunnitteluinspiraatioon. Tämä voi sisältää suunnitteluideoiden tutkailemista muotilähteistä, materiaalinäytteiden keräämistä, kekseliäiden yksityiskohtien kehittämistä, historiallisten ajanjaksojen tai toisen kulttuurin tutkimista tai ”valaistuksen” etsimistä kauposta. (Burns & Bryant 1997, 155). Työssäni tämäläinen inspiraation haku alkoi jo tutkimisvaiheessa, kun kokosin ideakollaaseja. Suunnitteluideoiden tutkaileminen jatkui seuraavaan vaiheeseen eli mallien suunnitteluun asti, kun edelleen tutustuin jo olemassa olemaan tuotantoon Internet-sivustojen, lehtien ja alan myymälöissä asioinnin kautta. Mielestäni suunnittelija Karl Lagerfeldin neuvo, jonka Frings (2002, 72) mainitsee, on hyvä kaikille suunnittelijoille: ”Haluan olla perillä asioista, tietää kaiken, nähdä kaiken, lukea kaiken... Sekoitat sen kaiken, sitten unohdat sen ja teet omalla tavallasi.” Useat suunnittelijat saattavat käyttää samoja muoti-ideoita, koska he ovat inspiroituneet yhteisistä lähteistä (Frings 2002, 74). Burns ja Bryantin (1997, 156) mukaan mallistoille voidaan valita myös jokin teema. Kaikilla mallistoilla ei

välttämättä ole teemaa, mutta se voi auttaa myymään mallistoa jälleenmyyjille ja kulluttajille. Myöskään toimeksiantajani ei ollut määritellyt mallistolle valmiiksi teemaa. Nuutisen (2004, 165) mukaan teemojen suunnittelun voi tehdä myös prosessin lopussa, mikä voikin olla mahdollista tässä prosessissa. Joissakin tapauksissa mainoskampanjat on kehitelty valitun teeman ympärille (Burns & Bryant 1997, 156), mutta mistään tietyistä mainoskampanjasta ei ollut puhetta tämän malliston yhteydessä. Teema voi vaikuttaa myös värien valintaan (Burns & Bryant 1997, 156), mistä johtuen mekko malliston teema olisi voinut olla hyvä määritellä. Olinhan ajatellut kokonaisuutena tehdä värikkäämpää mallistoa aiempaan tuotantoon verrattuna, joten värikkydestä voisi saada aikaiseksi itse teeman.

Jossain välissä suunnitteluvaihetta suunnittelija rupeaa luonnostelevaan inspiraatioitaan. Suunnittelijan hahmotelmat eivät näytä viimeistellyiltä muotikuvilta, ja jopa jotkut suunnittelijat väittävät, etteivät edes osaa piirtää. (Burns & Bryant 1997, 162) Tämä väittäjä koskee myös minua suunnittelijana. Rajallisen ajan takia jotkut suunnittelijat luonnostelevat vaatekappaleet suoraan valmiiseen vartalosiluettiin. Jotkut suunnittelijat taas piirtävät suunnittelemansa vaatekappaleen ja tekniset piirustukset mieluummin tasoon kuin vartalosiluettiin. (Burns & Bryant 1997, 162–163) Toinen vaihtoehto luonnosten tekemiseen on tietokoneavusteinen suunnittelu, computer-aided design, joka mainitaan monissa lähteissä. CAD:n eli suomeksi tietokoneella tehtävän suunnittelun avulla voidaan työskennellä yksilöllisten mittojen mukaan (Jenkyn Jones 2005, 56). Fringsin (2002, 185) mukaan tietokoneella luonnostelu (CAD) voi olla vaikeaa. Tietokoneella luonnostelu on itselleni mieluisampi vaihtoehto juuri siksi, koska en tunne piirustustaitoni olevan hyvä. Tietokoneella saan heti siistejä luonnoksia, kun taas suttuiset lyijykynäluonnokset eivät mielestäni kerro riittävästi. Suunnittelija voi valita suunnitteluohjelmasta tietyn vartalotyypin ja poseerausasennon, jonka päälle alkaa luonnostella (Burns & Bryant 1997, 163).

Emme olleet Mäkiähon kanssa sopineet, kuinka paljon minun tulisi alustavia luonnoksia tehdä. Lähdin piirtämään malleja suoraan tietokoneella, CorelDraw-vektorigrafiikkaohjelmalla, ilman minkäänlaista pohjaa. Minulla oli kokemusta ohjelman käytöstä ja tiesin, että piirtäminen sujuu sillä paremmin kuin käsin. CorelDraw-ohjelmalla piirrettäessä malleista tulee siistejä viivapiirroksia, kun taas kynällä pape-

rille tehdyt luonnokset ovat usein hutaistuja ja ei niin selkeitä. Sellaisista luonnoksista saattaa kuitenkin kehittyä useampia uusia ideoita. Lähdin purkamaan tutkimusvaiheen ja yleisestikin koko prosessin aikana päähäni syntyneitä ideoita Corelille malli kerrallaan. Ensimmäisenä tehdyn mekkomallin pohjaa käytin apuna luonnostellessani aina seuraavan. Toinen malli johti toiseen, ja jokaisesta sain uuden idean seuraavaan malliin. Jos aiemmin oli kehittynyt jokin sellainen malli, josta halusin pienillä muutoksilla tehdä uuden mallin, pystyin käyttämään sen mallin pohjaa apuna. Malleja syntyi melko nopeasti ja lopulta olin saanut 20 mallia valmiiksi. Ajattelin, että se voisi olla riittävä määrä Mäkihölle näytettäväksi.

Suunnitteluvaiheen arviointi

Tämä vaihe oli sellainen, jonka lisäksi sovellettuun versioon Gilletten (2000) mallista. Totta kai suunnittelu on erittäin näkyvä vaihe malliston suunnittelussa, joten koin järkeväksi laittaa sille oman askeleen prosessimalliin. Tavoitteena oli alusta alkaen suunnitella mallisto, joka sopi She Rocksin tuotantoon. Suunnittelu oli minulle ehkä helpoin vaihe kaikista. Ei minulla alussa ollut vielä hajuakaan, minkälaista mallistoa lähitisin luomaan, mutta kun olin tutkaillut She Rocksin aiempaa tuotantoa ja markkinoilla olevien muiden merkkien valikoima, alkoivat ideat hahmottua. Tein luonnokset suoraan tietokoneella, koska koin kynällä piirtelemisen suotta hidastavan etenemistä. Kun aloin tekemään ensimmäistä mallia sain jo heti perään toisen, ja näin mallit syntyivätkin nopeasti. Ajattelin 20. mallin kohdalla, että ehkä se nyt alustavasti riittää näytettäväksi Mäkihölle, koska siinä on noin puolet varaa karsia pois. Olin itse tyytyväinen malleihin. Mielestäni olin saanut aikaiseksi malleja, jotka täyttivät toimeksiantajan vaatimuksesta sopia She Rocksin tuotantoon. Silti koin tehneeni malleja, jotka erottuivat myös toisistaan ja joissa oli jotain uuttakin.

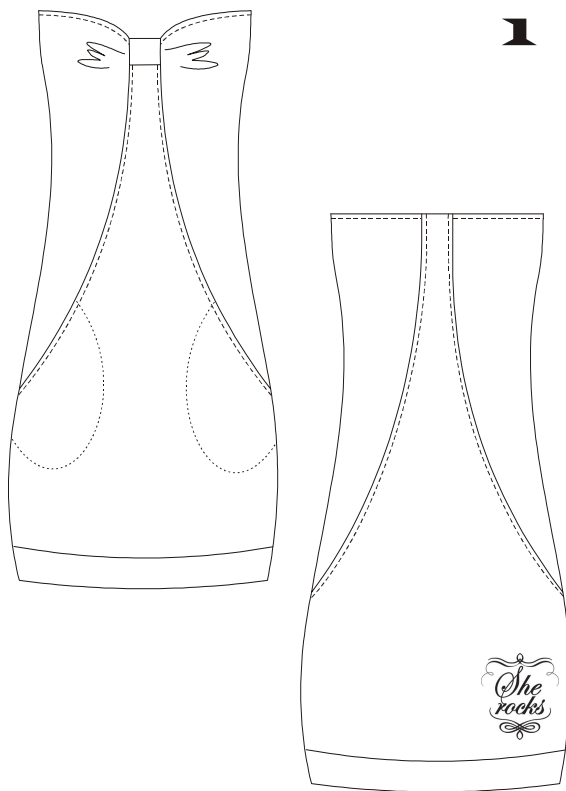
3.6 Valinta

Uuden malliston jokainen malli käy läpi saman prosessin (Burns & Bryant 1997, 188). Valintavaiheessa työryhmä, tässä tapauksessa minä ja Mäkihö, kokoontuu yhteen keskustelemaan näkemyksistään (vrt. Gillette 2000, 25). Kun kukin malli on saanut suunnittelijan ja jälleenmyyjän hyväksynnän, on mallisto valmis suunnittelukatsauk-

seen, jossa se esitellään ja arvioidaan. Mallistokatsauksessa tehdyissä päätöksissä jotkut mallit eliminoidaan ja joihinkin tarvitsee tehdä muutoksia. (Burns & Bryant 1997, 189). Tässä vaiheessa luonnokset oli jo suunniteltu, mutta en voinut edetä prosessissa ennen kuin olin tavannut toimeksiantajani. Kohtasin täten prosessin toisen hautumisvaiheen (vrt. Gillette 2000, 25). Seuraava tehtäväni oli löytää sopiva aika, jolloin matkustaisin Espooseen esittelemään luonnokseni. Tapaamisen oli syytä tapahtua mahdollisimman pian, jottei hautumisvaihe kestäisi turhan kauaa. Tässäkin vaiheessa oli sekä minun että Mäkihön syytä muistaa sitoutumisemme prosessiin (vrt. Gillette 2000, 19–20). Jos muistaa, mihin on sitoutunut, työskentelyn pitäisi edetä kummankaan luis-tamatta tehtävistä.

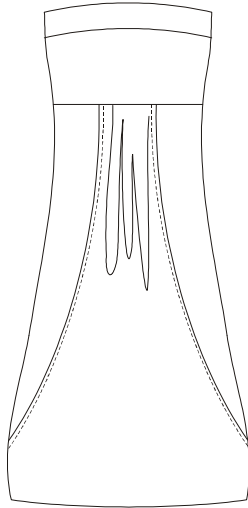
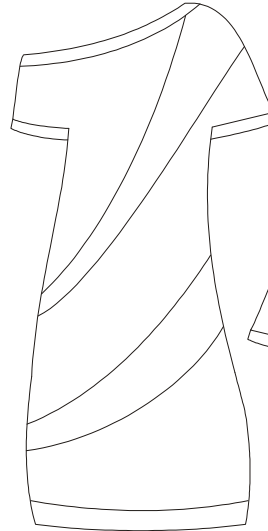
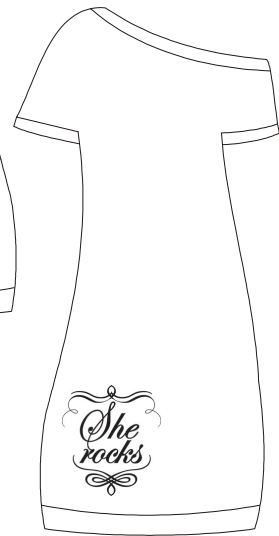
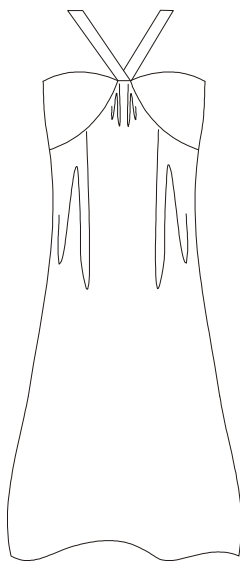
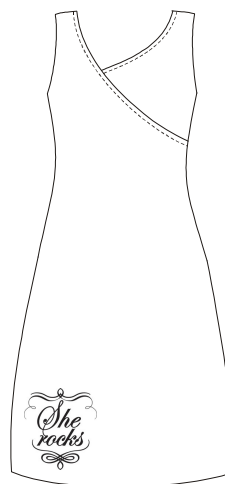
Matkustin Espooseen 27. maaliskuuta 2009 tapaamaan Mäkihön esitelläkseni suunnitelmani. Tekemäni 20 mallia (luonnokset 1-20) osoittautuivatkin erittäin riittäviksi, jopa runsaaksi. Annoin Mäkihön tarkastella malleja rauhassa, ja kerroin sitten jokaisesta mallista tarkemmin; taskut, leikkaukset, helman pituus, mahdollinen materiaali, ehdotus printin paikasta jne. Yhdessä kävimme läpi malli kerrallaan, mitä muutoksia niille voisi tarvittaessa tehdä. Mäkihön näytti pitävän kaikista malleista, ja lopullisten suosikkien valinta osoittautui melko haasteelliseksi. Joistakin malleista oli kuitenkin luovuttava, koska 20 mallia olisi ollut liikaa. Yhdeksän mallia 20:sta hylättiin (liite 3), koska ne joko muistuttivat jo jatkoon valittuja malleja tai olivat liian samanlaisia kuin She Rocks in aiemmassa tuotannossa olevat mallit. Jäljelle jäi lopulta 11 mallia, joista kaksi mallia päätimme yhdistää. Yhdestä mallista (luonnos 20) otettiin etukappale ja toisesta (luonnos 18) takakappale, joten nyt lopulliseksi määräksi jäi 10 mallia. Mallien esittely ja lopullisten mallien valinta meni paremmin kuin osasin odottaa. Olinhan varautunut siihen, että malleja tulee olemaan se 5-8, niin kuin olimme aikaisemmin suunnitelleet. Prosessin etenemisestä ja jatkotoimenpiteistä sovimme myös jonkin verran. Eli seuraavana tehtävänäni oli korjata sovitut muutokset ja tehdä malleista lopulliset viivapiirroukset. Myös värejä ja materiaaleja tuli miettiä tarkemmin.

Luonnos 1 oli ensimmäinen malli, joka minulla oli mielessäni. Tämä oli oma suosikkini, ja myös Mäkiaho valitsi sen 20 mallista ensimmäisenä jatkoon. Minkäänlaisia muutoksia siihen ei tässä vaiheessa tehty.

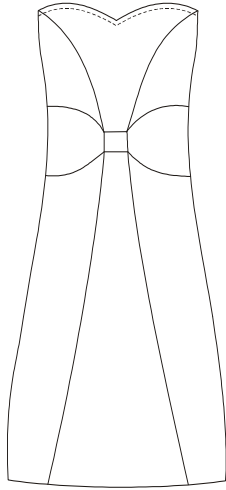

Luonnos 1

Luonnokset 2, 3, 4, 8, 9 sekä **15** olivat myös malleja, jotka pääsivät jatkoon sellaisinaan. Niille ei siis tarvinnut tehdä minkäänlaisia muutoksia.

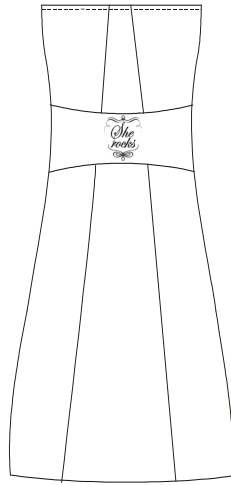
2**3****Luonnos 2****Luonnos 3****4****8**

Luonnos 4

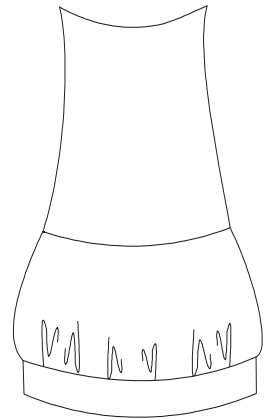
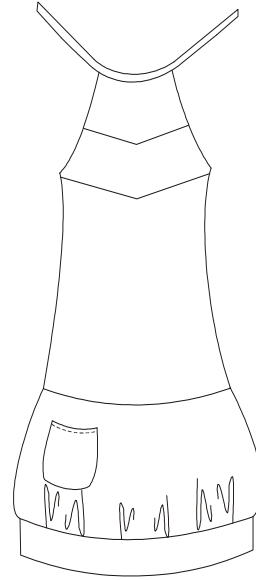

Luonnos 8

9

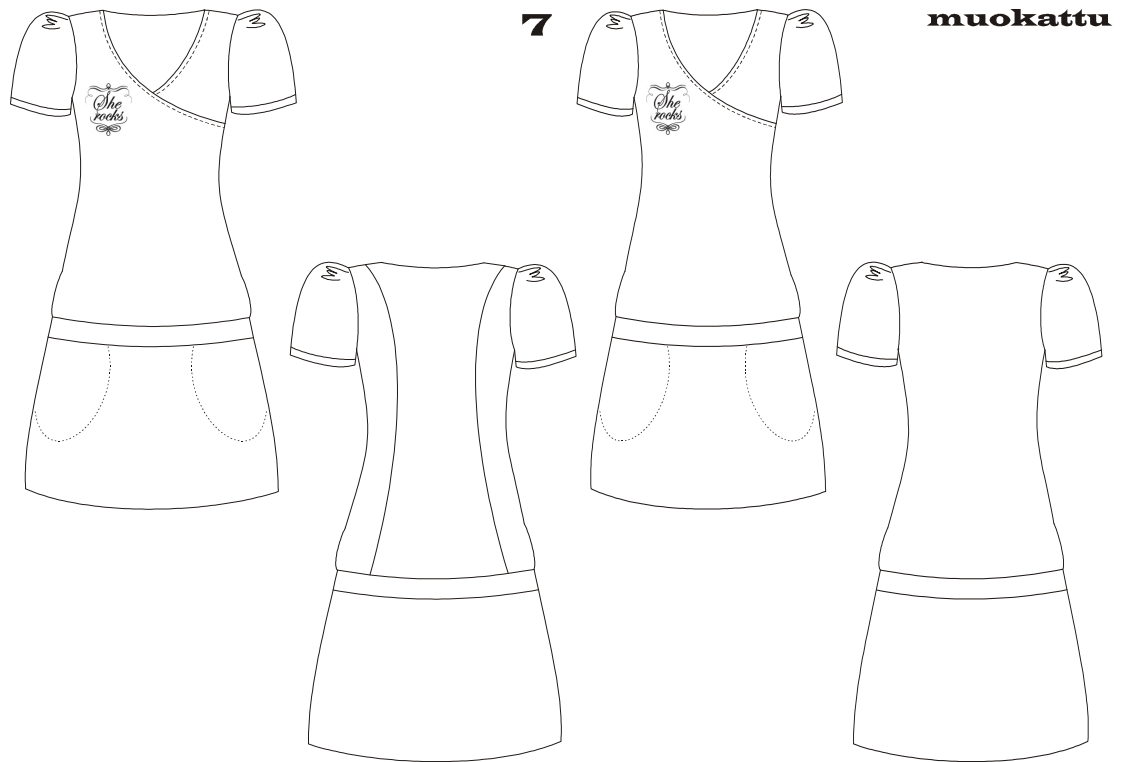
15

Luonnos 9

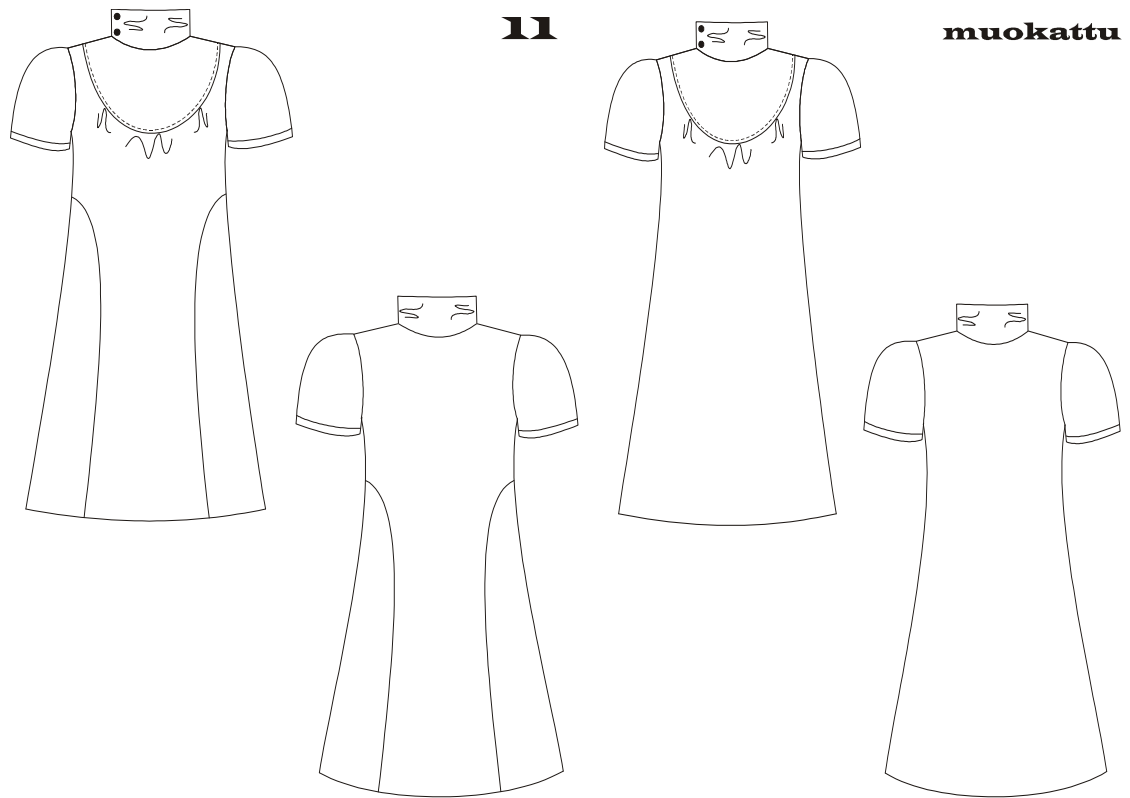
Luonnos 15

Luonnoksen 7 Mäkiäho valitsi myös jatkoon, mutta takakappaleen pystyleikkaus-
saumat jätettäisiin kokonaan pois, mikä helpottaisi ja nopeuttaisi mallin valmistamista.

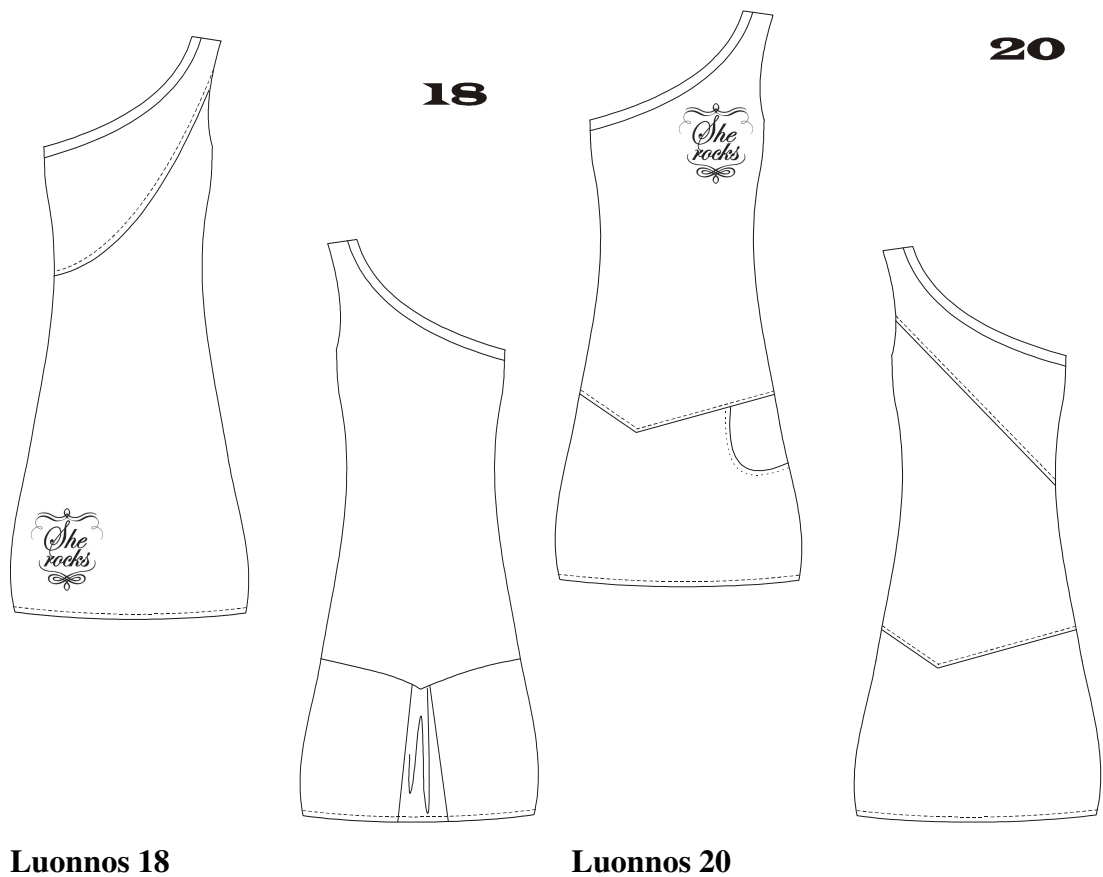
Luonnos 7 sekä muokattu malli

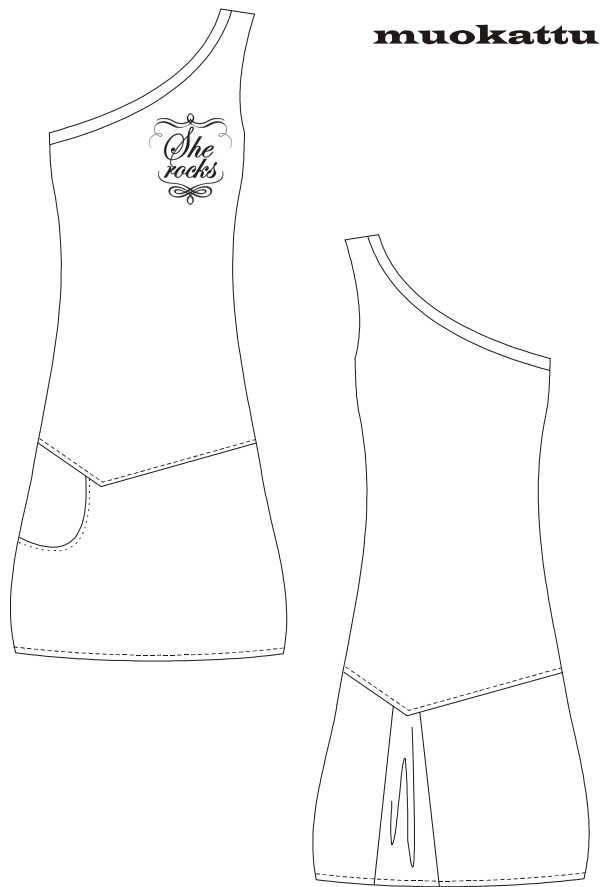
Luonnos 11 valittiin myös jatkoon, mutta sekä etu- että takakappaleen leikkaussaummat, jotka menevät sivusaumoista helmaan toimeksiantaja halusi ottaa pois.

Luonnos 11 sekä muokattu malli

Luonnos 18 sekä **luonnos 20** Mäkiäho halusi yhdistää. Muutokset tultiin tekemään niin, että luonnoksen 20 etukappale ja luonnoksen 18 takakappale yhdistetään. Etu- ja takakappaleiden yläosiin ei siis tule ollenkaan leikkaussaumojia. Lantiolla oleva sauma haluttiin säilyttää molemmissa kappaleissa. Takakappaleen helmassa olevan laskoksen paikkaa Mäkiäho halusi siirtää keskeltä sivummalle, joten se vaikuttaa lantion sauman muotoon. Koska laskoksen paikka määriteltiin vasemmalle, etukappaleella olevan taskun paikka tuli siirtää oikealle. Näin mekko pysyy niin sanotusti tasapainossa, eivätkä sekä laskos että tasku ole samassa reunassa.

Muokattu malli malleista 18 ja 20

Valintavaiheen arviointi

Valintavaiheen tarkoituksena oli esitellä suunnittelemani luonnokset toimeksiantajalle, joka kertoo mielipiteensä malleista sekä hylkää tai hyväksyy mallit. Ennen kuin pääsin esittelemään mallit Mäkiaholle, jouduin pitämään toisen hautumisvaiheen tai toisin sanoen tauon. En voinut edetä prosessissa ennen kuin toimeksiantaja oli hyväksynyt mallit. Mallien valintatilaisuuteen olinkin hyvin tyytyväinen, koska määrä oli riittävä eikä Mäkiaho näyttänyt kritisoiden niitä pahasti. Valintavaiheessa eli mallistokatsauksessa tuntui ensimmäistä kertaa siltä, että olen oikea suunnittelija. Sain myös itsevarmuutta, koska malleihin tullut paljoa muutoksia ja toimeksiantaja hyväksyi ne lähes tulkoon sellaisinaan. Tästä oli hyvä edetä.

3.7 Toteutus I

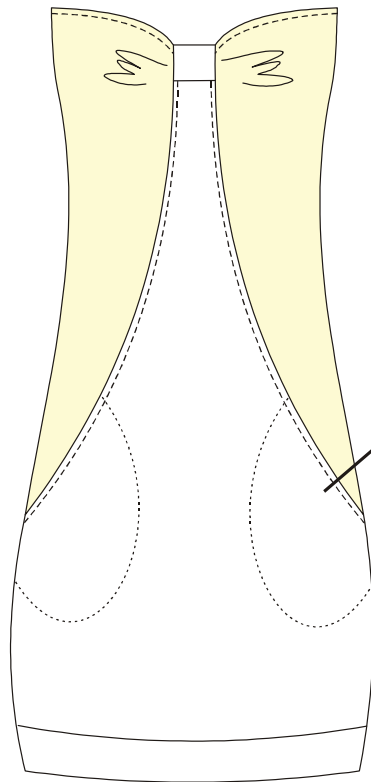
Gilletten mallin kuudentena ja soveltamani mallin seitsemäntenä askeleena tulee toteutusvaihe, jossa siirrytään suunnittelusta valmistukseen. Toteutusvaiheessa suunnitelmista tehdään lopulliset piirrokset, joiden avulla toteutus voidaan lähteä suorittamaan (Gillette 2000, 27). Ensimmäisenä tehtävänäni toteutusvaiheessa oli valittujen mallien viimeistely lopulliseen muotoon. Olin kirjannut Mäkiahon tavattuani ja mallit esiteltyäni ylös kaikki muutokset, joita mekkoihin päätimme tehdä. Korjausmuutokset tein suoraan Corel Draw-ohjelmalla jo aiemmin tekemiini luonnoksiin, jotka olivat toimineet tapaamisessamme esityskuvina. Teollisessa vaatesuunnittelussa käytännössä riittääkin esityskuvaksi pelkkä tekninen työpiirros, jossa vaate esitetään symmetrisessä asennossa ja joka nykyisin tehdään tietokoneella (Nuutinen 2004, 182–184).

Seuraavana oli edessä värien ja kankaiden miettiminen sekä valinta jokaiseen malliin. Värisuunnittelussa yhdistyvät trenditoimistojen ja materiaalitoimittajien ehdotukset, edelläkävijäkauppiaiden tuotteiston värit, kohderyhmän mieltymykset sekä suunnittelijan vaiston kuunteleminen (Nuutinen 2004, 167). Työssäni värisuunnittelu tapahtuikin asiantuntijoiden esittelemiin trendeihin, muiden merkkien tuotantoon ja lautailijoiden mieltymyksiin tutustumisella sekä oman vaiston avulla. Värimaailmaa mekkoihin hain keräämästäni kuva-aineistosta, lautailukulttuurissa vallitsevista väreistä sekä trendiennusteista. Otin jo tutkimisvaiheessa selvää, mitkä värit ovat tulossa muotiin. Muotivärit ovat sesongittaisia kaupallisia värejä (Nuutinen 2004, 112). Tutkailin myös erilaisia värikarttoja CorelDraw:n ja Internetin avulla löytääkseni mieluisimpia sävyjä, esimerkiksi PANTONE-värikartta (liite 4). PANTONE-värijärjestelmä on laajalti käytetty muoti- ja tekstiilialalla (Jenkyn Jones 2005, 116).

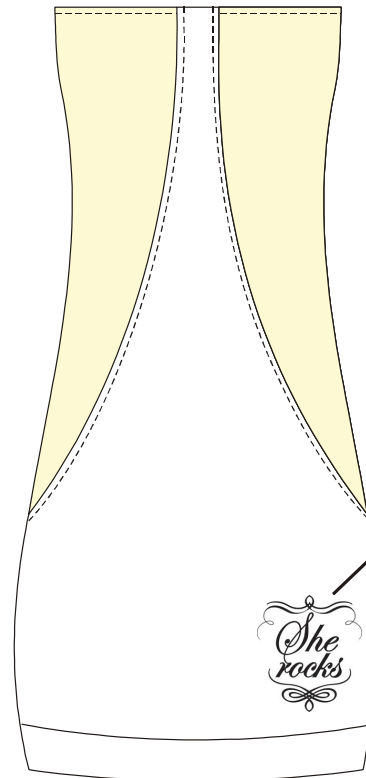
Toimeksiantajani antoi värien valitsemiseenkin vapaat kädet, mutta ainoa kielto tuli kirkaalle oranssille. Tässä vaiheessa minun tuli ilmoittaa Mäkiaholle, mitkä malleista haluan itse kaavoittaa ja mitkä jätän hänelle kaavoitettaviksi. Nyt, kun malleja on enää kymmenen, olen numeroinut ne uudelleen. Mallinimiä niillä ei ole prosessin missään vaiheessa ollut, koska luulen, että päätämme ne toimeksiantajan kanssa yhdessä tuotantoon menovaiheessa. Mallit 2, 3, 4 ja 7 valitsin itselleni kaavoitettaviksi ja loput

mallit 1, 5, 6, 8, 9 ja 10 jäivät Mäkiaholle, joka tilaa mallit alihankkijaompelimoilta. Näin järkeväksi valita ensimmäisenä värit She Rocksille meneviin malleihin, jotta ne olisivat mahdollisimman pian tuotannossa. Corelilla tehtyihin viivapiirroksiin olin kirjoittanut mallianalyysit, joista selvisi mallin jokainen yksityiskohta kuvan mukaisesti. Lisäsin myös väriehdotukset jokaiseen malliin, minkä jälkeen lähetin mallit Mäkiaholle. Koska prosessi on kestänyt suhteellisen kauan, on riski, etteivät tutkimani trendiennusteet olekaan enää niin trendikkäitä malliston tullessa myyntiin. Värivalikoimat menevät eteenpäin paljon nopeammin naisten vaatetuksessa kuin miesten (Jenkyn Jones 2005, 119). Kuitenkin tutkimieni trendiennusteiden (vrt. Launiainen 2009 ja Tarkkinen 2009) mukaan skaala oli melko laaja, joten värimaailma kaudella 2009–2010 antaa paljon vaihtoehtoja sekä suunnittelijalle että kuluttajalle.

Kangas- ja väriehdotuksia miettiessäni otin yhteyttä Orneule Oy:ön, joka on Suomen suurin metrineulosten valmistaja ja josta She Rocksillekin on tilattu kankaita. Orneule lähetti minulle kangasnäytteet ja värikartat pyytämistäni single-, college- sekä resorineuloksista (liite 4). Saatavilla olevat värit eivät kuitenkaan miellyttäneet minua, koska valikoima oli melko tylsä, eikä esimerkiksi suunnittelemani pastellisävyjä ollut ollenkaan. Kankaiden tilaaminen jäi siis tekemättä, ja päätimme Mäkiahon kanssa miettiä kangasvalintoja myöhemmin.

Taskut
leikkaussaumoissa

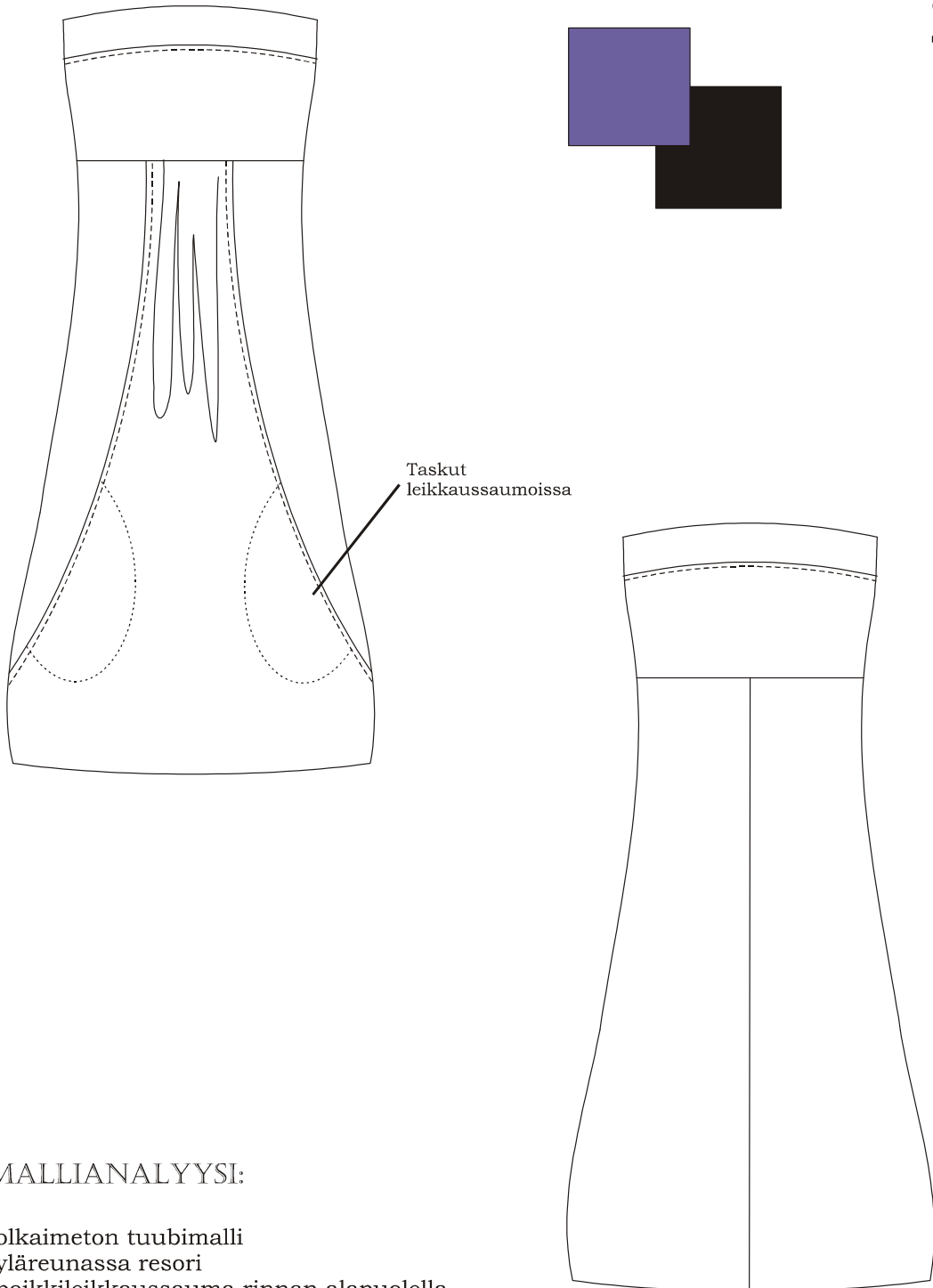

Mahdollinen
printin paikka

MALLIANALYYSI:

- olkaimeton tuubimalli
- rinnan kohdalta poimutettu
- kaarevat leikkaussaumat etu- & takakappaleella
- etukappaleen leikkaussaumoissa taskut
- resori helmassa
- ehdotus printin paikasta takakappaleen helmassa
- keskikappaleet mahdollisesti eri väriset kuin sivukappaleet
- pituus max. 75cm, helma n. 5cm polven yläpuolelle

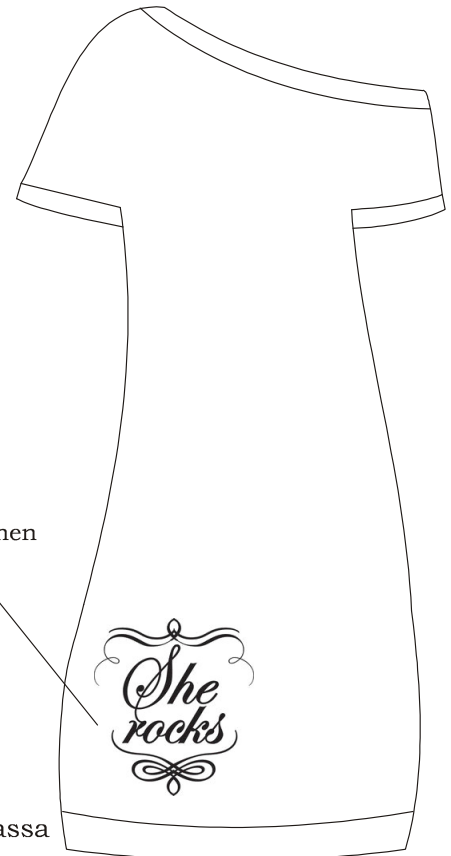
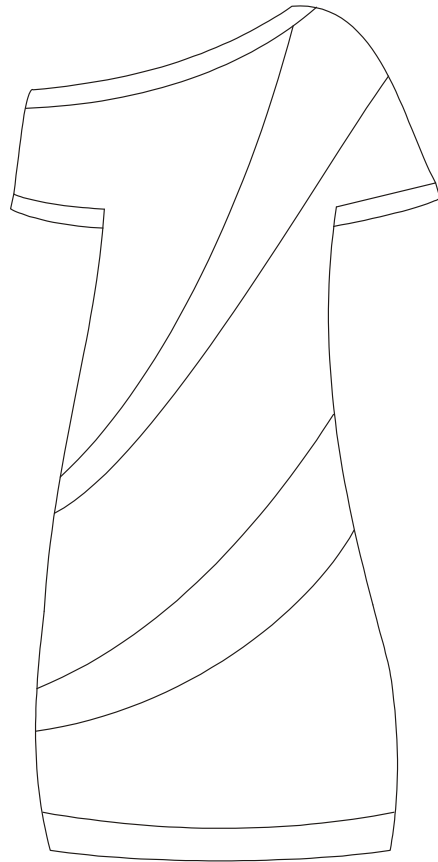
Malli 1 väriehdotuksineen ja mallianalyyseineen

MALLIANALYYSI:

- olkaimeton tuubimalli
- yläreunassa resori
- poikkileikkaussauma rinnan alapuolella
- etukappaleella kaarevat leikkaussaumat, joiden välissä poimutusta
- taskut leikkaussaumoissa
(-keskitakasauma poikkileikkaussamaan asti)
- pituus max. 75cm, helma n. 5cm polven yläpuolelle

Malli 2 väriehdotuksineen ja mallianalyysineen

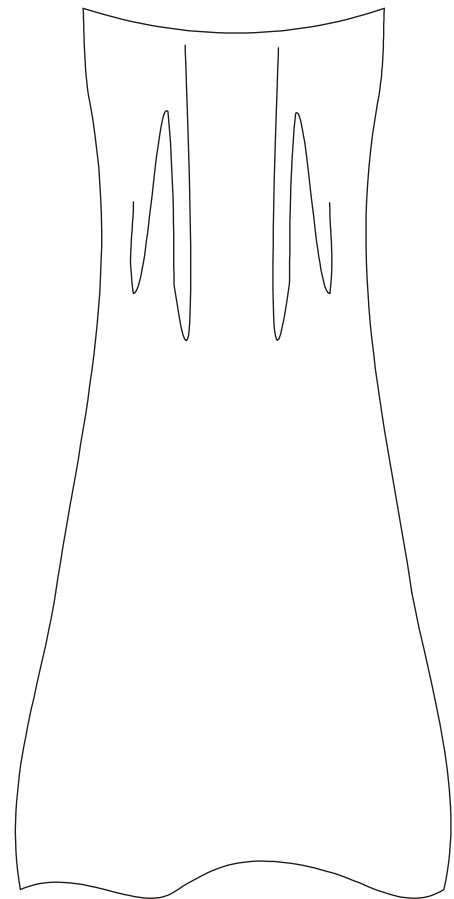
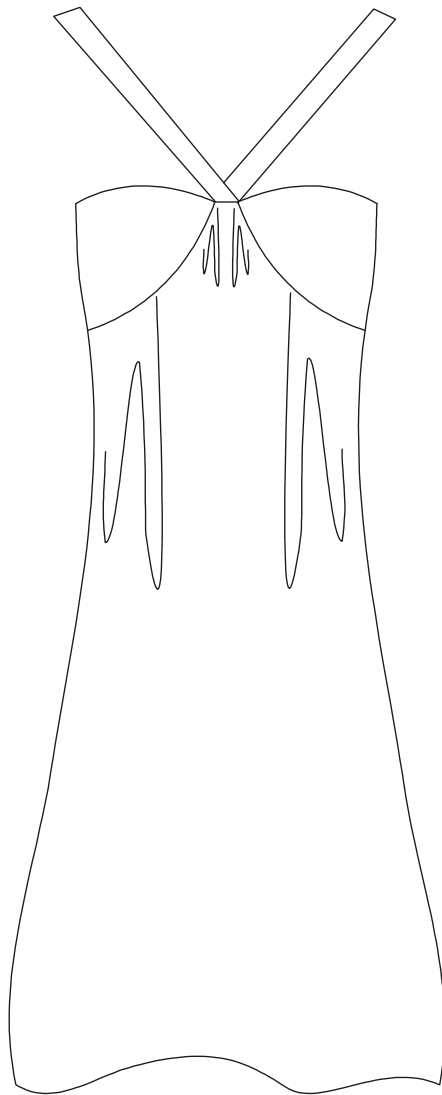

Mahdollinen
printin
paikka

MALLIANALYYSI:

- hieman väljempi, olkapään paljastava malli
- helmassa, hihoissa ja päntiellä resorit
- etukappaleen kaitaleet eriväriset keskenään
- ehdotus printin paikasta takakappaleenn helmassa
- pituus n.70-75cm

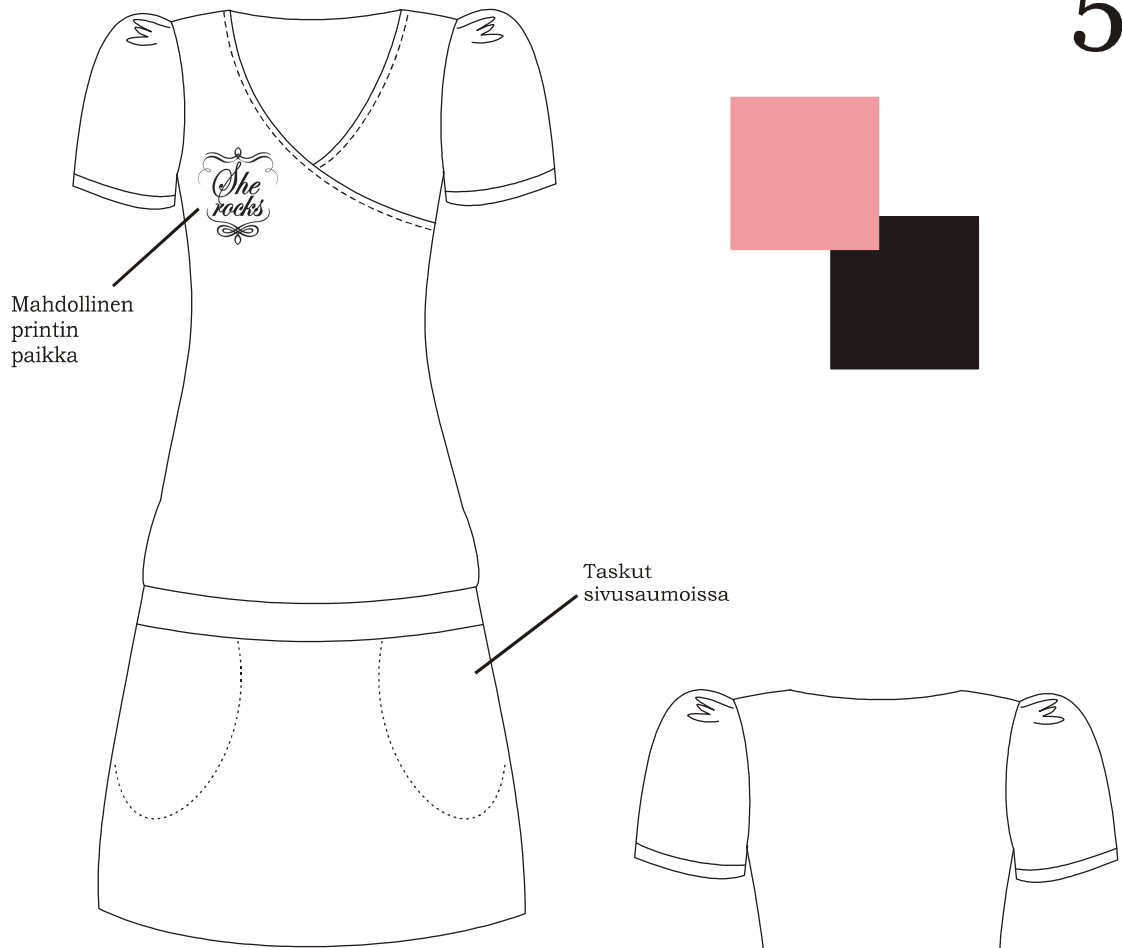
Malli 3 väriehdotuksineen ja mallianalyysineen

MALLIANALYYSI:

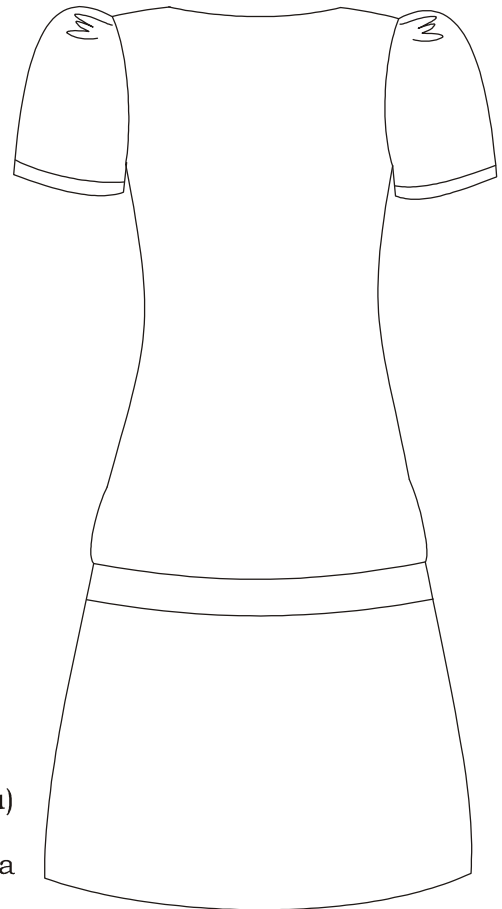
- olkaimeton malli
- niskan taakse sidottavat nauhat esim. satiinia
- kaarevat leikkaukset rinnan alla, joissa poimutusta
- rinnan kohdalla olevat kappaleet esim. denimiä
- helma hieman kellotettu
- takakappaleella myös poimutusta
- kuminauha takakappaleen yläreunassa
- pituus n. 75-80cm eli n. polveen asti

Malli 4 väriehdotuksineen ja mallianalyysineen

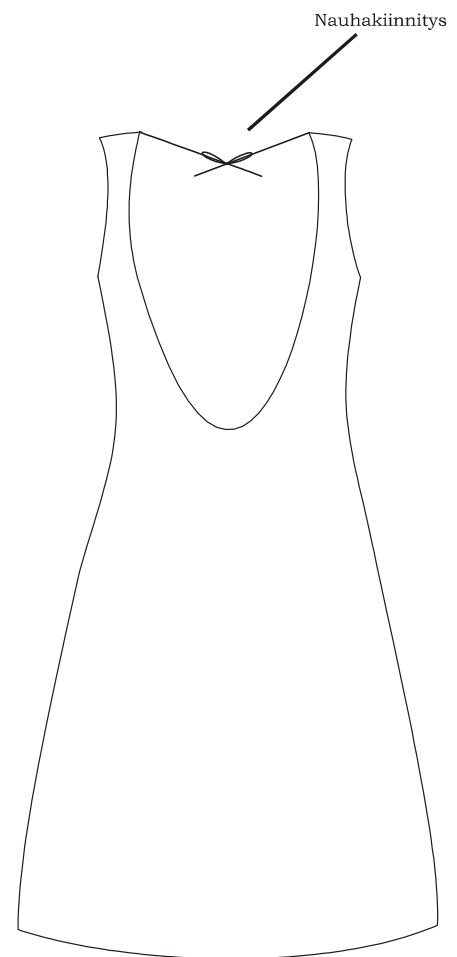
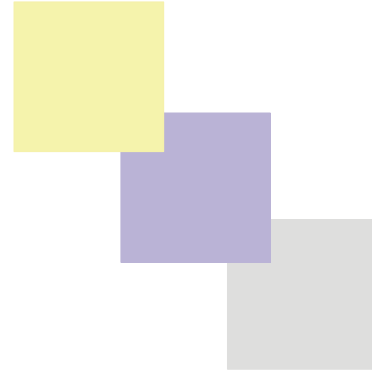
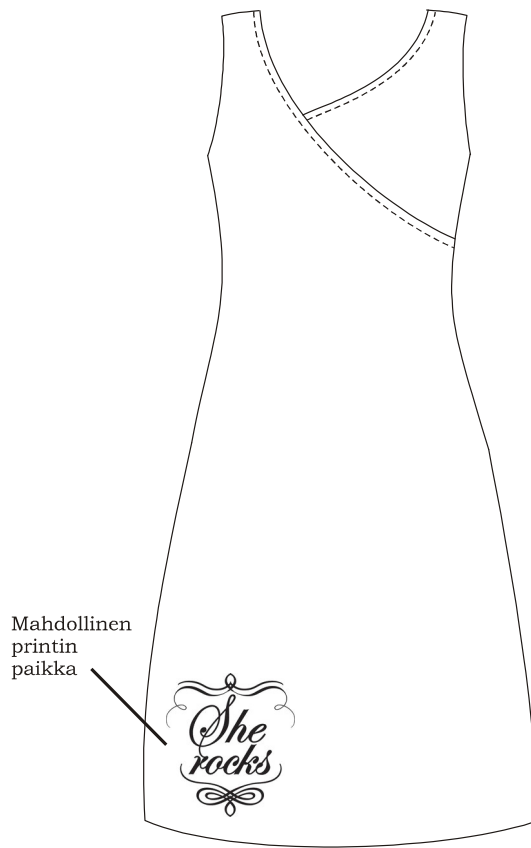

MALLIANALYYSI:

- t-paita-mallinen yläosa
- hihoissa olkapäillä poimutusta
- hihansuissa ja lantiolla resorit
- yläosa kietaisumallinen (tai valekietaitu)
- taskut sivusaumoissa + päällitikkaus
- ehdotus printin paikasta rinnan kohdalla
- pituus olalta helmaan n. 85-90cm

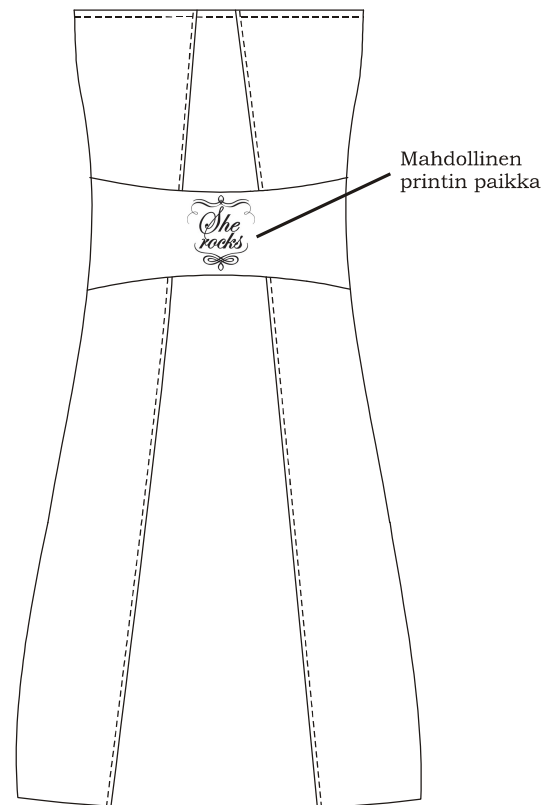
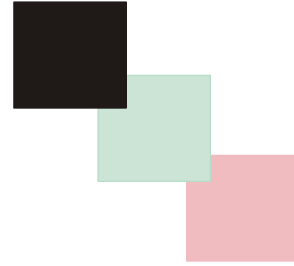
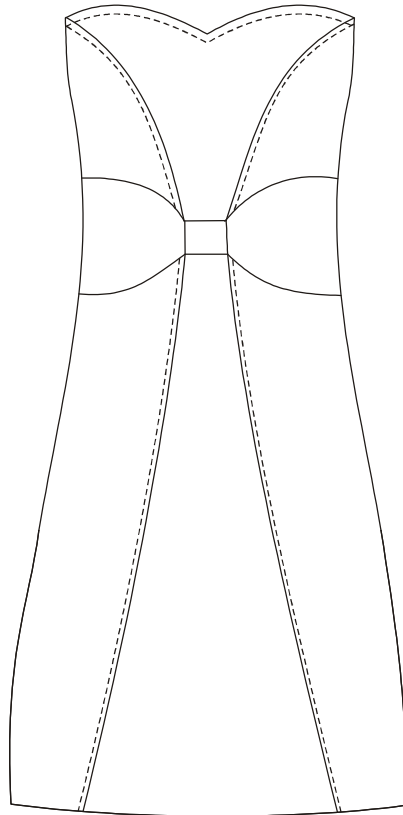
Malli 5 väriehdotuksineen ja mallianalyyseineen

MALLIANALYYSI:

- hihaton malli
- yläosa kietaisumallinen (tai valekietaitu)
- avonainen selkä, jossa nauhakiinnitys
- ehdotus printin paikasta etukappaleen helmassa
- pituus n. 75-80 cm

Malli 6 väriehdotuksineen ja mallianalyyseineen

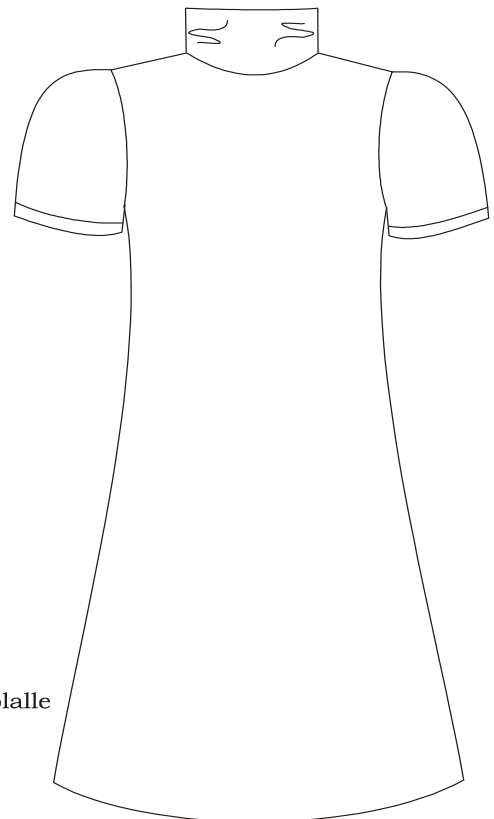

MALLIANALYYSI:

- olkaimeton tuubimalli
- leveä kaitale vyötäröllä, joka mahdollisesti denimiä
- kaarevat leikkaussaumat alas asti etukappaleella+päälitikkaukset
- suorat leikkaussaumat alas asti takakappaleella+päälitikkaukset
- sivukappaleet mahdollisesti eri värisiä kuin keskikappaleet
- ehdotus printin paikasta takakappaleen kaitaleella
- pituus n. 70-75cm

Malli 7 väriehdotuksineen ja mallianalyyseineen

8

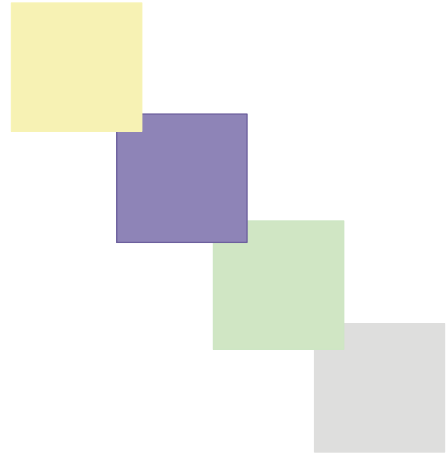
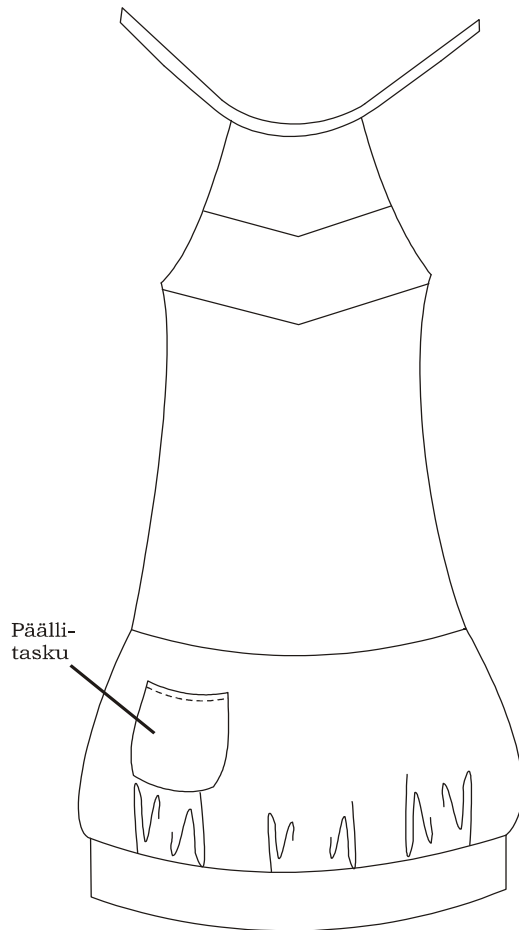

MALLIANALYYSI:

- t-paita-mallinen yläosa
- löysä poolokaulus, jossa valenapit
- hihansuissa resorit
- kaareva leikkaussauma etukappaleella olalta olalle
- leikkaussaumassa poimutusta
- takakappaleen helma kaareva
- pituus olalta helmaan n. 85cm

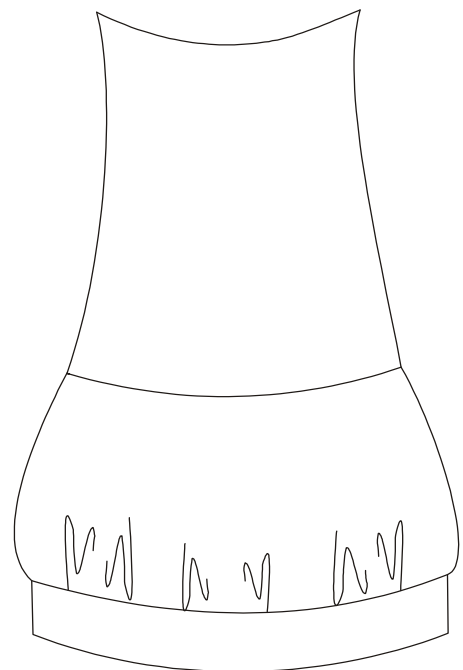
Malli 8 väriehdotuksineen ja mallianalyysineen

9

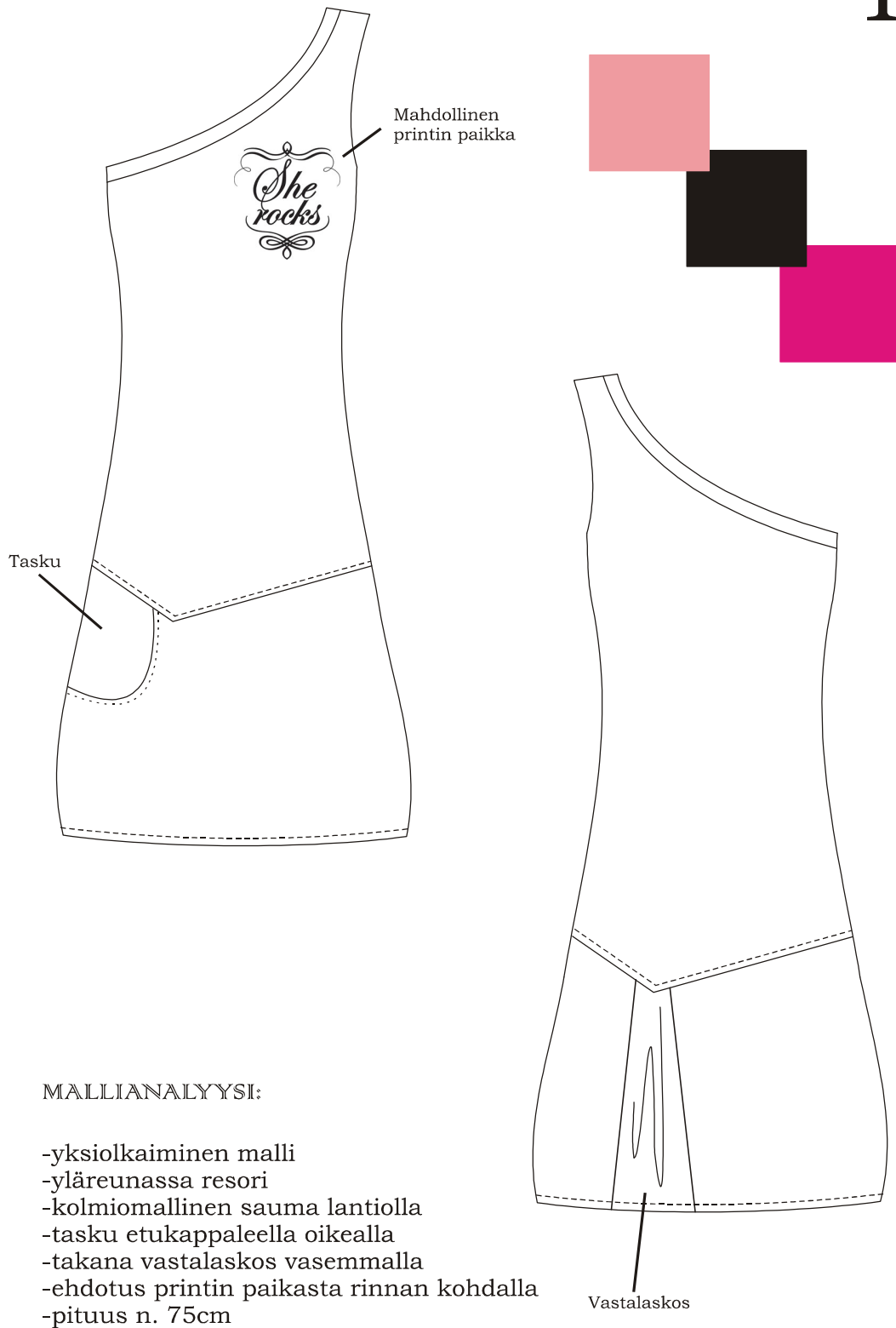
MALLIANALYYSI:

- hihaton malli
- nauhakiinnitys niskan taakse
- yläosassa kaitaleet, jotka eri värisiä
- sauma lantiolla
- pussimainen helmaosa
- resori helmassa
- päällitasku helmassa
- pituus n. 75cm

Malli 9 väriedotuksineen ja mallianalyyseineen

10

Malli 10 väriehdotuksineen ja mallianalyyseineen

3.8 Toteutus II

Toteutusvaihe jakautui tässä prosessissa selkeästi kahteen eri ajankohtaan, koska väliin tuli pitkä hautuminen (vrt. Gillette 2000, 25). Työtarjouksen saatuani keväällä 2009 siirryin täysipäiväisestä opiskelijasta täysipäiväiseksi myymälävastaavaksi. Tämä vei kaiken aikani mahdolliselta opinnäytetyön teolta, joten opinnäytetyön sivuuttaminen ja hautuminen tuli kestämään pari kuukautta. Prosessi pääsi taas jatkumaan kesän jälkeen, kun tajusin, että opinnäytetyö on tässä vaiheessa minulle tärkeämpää kuin työnteko. Sitoutumisvaiheen (vrt. Gillette 2000 19–20) palauttaminen mieleen tässäkin vaiheessa oli tärkeää, ettei prosessia vain tule jätettyä kesken ja keskityttyä pelkästään muihin asioihin.

Tuotekehittelyryhmä koostuu yleensä suunnittelijoista ja suunnittelijan assistenteista. Joissakin yrityksissä kaavantekijät ja tuotantosuunnittelijat ovat myös osa tuotekehittelyryhmää tai toisin sanoen suunnittelutiimiä. (Burns & Bryant 1997, 176) Meidän tiimissämme minä olin se, joka suunnittelee, kaavoittaa ja valmistaa. Mäkiaho taas on se, joka ohjaa, valvoo ja päättää. Kun suunnitteluryhmä eli tässä tapauksessa toimeksiantaja on hyväksynyt mallit kehittelyyn, suunnittelijan luonnokset, kangasnäytteet ja mallin tekniset tiedot toimitetaan tuotekehittelyryhmälle, jotka aloittavat kaavojentekoprosessin (Burns & Bryant 1997, 176). Tässä tapauksessa, kun minä sain tekniset kuvat ja tiedot valmiiksi, näytin ne toimeksiantajalle, minkä jälkeen pääsin aloittamaan kaavojenteon.

Kaavoitus ja kankaiden valinta

Prosessi oli jäänyt siihen vaiheeseen, että seuraavana edessä oli kaavojen teko valitsemistani neljästä mallista. Minulle oli selvää, että tulen kaavoituksessa käyttämään Grafis-kuositteluohjelmaa, eli tein mieluummin kaavat tietokoneella kuin käsin. Koneella kaavoittaminen on minulle helpompaa ja nopeampaa. She Rocksilla ei ole käytössä kaavoitusohjelmaa, vaan kaavat tulevat pääasiassa kaavapalvelulta. Tästä johtuen kaavojen teon suoritin koulullamme, jossa käytettävissä oli Grafis-ohjelma. Koska Orneuleen kankaat eivät olleet sopivia, en ollut kankaita vielä hankkinut mistään. Näin

parhaaksi vaihtoehdoksi matkustaa She Rocksille, jossa Mäkiahon kanssa yhdessä mietimme kankaiden valinnan protoihin. Valitsimme lopulta She Rocksilla löytyvistä kankaista jotkut satunnaiset protoihin, eli ainakaan protojen värit ja kankaat eivät tulleet olemaan ne, mitä olin suunnitellut. Tuotekehitysprosessin aikana oikeita värejä ja materiaaleja ei yleensä ole vielä käytettävissä (Nuutinen 2004, 108). Kaavat leikataan kankaalta, josta valmistetaan protot (Burns & Bryant 1997, 183). Malliin 2 valitsimme mustaa ja tummanviolettiä trikoota. Malliin 3 mustaa ja pinkkiä trikoota. Malliin 4 turkoosia trikoota ja malliin 7 mustaa trikoota sekä denimiä. Tähän mennessä siis väri- ja kangasehdotuksillani ei ollut merkitystä, koska sellaisia kankaita ei nyt ollut saatavilla. Mahdollisesti sitten lopulliseen tuotantoon menevät mallit tulevat oikeissa väreissä.

Protojen valmistus

Protojen valmistuksen aloitin Espoossa She Rocksien työhuoneella. Saatuani protot valmiiksi sovitimme malli kerrallaan ne mallinukelle, nähdäksemme niiden istuvuuden ja mitä muutoksia kullekin tulee tehdä. Kirjasin sovituksessa mallimuutokset ylös, ja palasin koululle tekemään muutokset kaavoihin Grafiksella.

Yleisesti ottaen, jokaiseen malliin tuli tehdä joitakin pieniä muutoksia, kuten helman pidentäminen. Mallista 2 Mäkiahon halusi jättää jo ennen proton valmistusta keskitaikasauman pois yksinkertaistaakseen mallia ja nopeuttaakseen valmistusta. Myös etukappaleen keskellä olevaa poimuvaraa tuli lisätä tai vaihtoehtoisesti tehdä poimujen tilalle laskokset. Malli 3 oli istuvuudeltaan tarpeeksi hyvä, koska se onkin tarkoitettu hieman väljäksi. Muutoksia tuli siis vain pituuteen, hihoihin ja pääntielle. Mallissa 7 käytetty denim ei sopinut laisinkaan trikoon kanssa yhteen, joten päätimme tehdä sen kokonaan trikoosta. Mallin 4 poimuvaraa tuli lisätä ja helmaa kellottaa. Kellotuksella tarkoitetaan sitä, että kaavan keskelle lisätään kellomaista leveyttä lisäävä vara. Viistotus taas tarkoittaa sitä, että hameen helmaan lisätään leveyttä viistottamalla sivusaumoja helmaa kohti. (Tiuhonen & Kivimäki 2008, 102–103). Malliin 2 ja malliin 7 minun tuli lisätä viistotusta, koska helma oli liian pussimainen.

Tein useaan otteeseen Grafiksella kaavamuutoksia, minkä jälkeen valmistin uudet protot. Protojen valmistuttua toimitetaan ne takaisin tuotekehittelyryhmälle arvioitavaksi (Burns & Bryant 1997, 184), eli katsomme ne toimeksiantajan kanssa yhdessä läpi. Protot sovitetaan mallille tai mallinukelle. Kävin Espoossa työhuoneella hake-massa välillä lisää kangasta, ompelemassa ja sovittamassa. Nyt mallit olivat siinä vai-heessa, ettei muutoksia kaavoihin tarvinnut enää tehdä, ja lopulliset protot olivat val-miit. Haluaisin kuitenkin tehdä vielä viimeiset protot niistä materiaaleista ja väreistä, joista ne tulisivat tuotantoon ja myyntiin. Mekkoprotot tullaan kuvaamaan ihmisen päällä, koska kuvat tulevat nettikauppaan. Itse asiassa haluaisin, että joku ammattiom-pelija ompelisi lopulliset protot laadun takaamiseksi. Kuten Burns ja Bryant (1997, 191) toteavatkin, mallikappaleet (=protot) tulee olla tehty sellaisiksi, että myyntiedus-tajat voivat niitä näyttämällä myydä mallistoa jälleenmyyjille.

Toteutus

Toteutusvaihe oli prosessin pitkäkestoisin osio, josta minulle jäi melko huono mieli. Toteutus alkoi, kun tein lopulliset kuvat malleista, mutta katkesi, kun aloitin työt muissa hommissa. Tässä jouduin siis kohtaamaan prosessin kolmannen hautumisvai-heen, jonka aikana alitajuntani ei kyllä edes työstänyt prosessia, vaan sivuutin sen ko-konaan. Onneksi tajusin tarttua siihen suhteellisen hyvissä ajoin taas kiinni, koska muuten se ei olisi loppunut tähänkään mennessä. Toteutusvaiheen jaettuani kahteen osaan, toinen osio piti vielä sisällään kaavoituksen ja protojen ompelun. Kaavoitus osoittautui lopulta haastavaksi, mikä näkyi protojen valmistusvaiheessa. Luulin kyke-neväni kaavoittamaan Grafis-ohjelmalla, mutta lopulta kaavoihin tulikin tehdä melko paljon muutoksia linjojen suhteen. Tässä olisi siis ollut järkevää käyttää She Rocksin vanhoja kaavoja. Mutta kyllä nämäkin kohtaamani ongelmat opettivat kohtaamaan tulevat haasteet. Ompelu ei ole ikinä ollut minulle vahvin laji, mutta melko sujuvasti se kuitenkin sujui. Toteutusta hankaloitti myös se, että jouduin reissaamaan kolmen kaupungin välillä. Asuin Savonlinnassa, vierailin Helsingissä ja työskentelin sekä Sa- vonlinnassa että Espoossa. Yritin löytää parhaita ratkaisuja asioiden toteuttamiseen, mutta tärkeintä minulle kuitenkin oli saada toimeksiantajan hyväksyntä jokaiseen to-teutusvaiheeseen ja -ehdotukseen.

3.9 Arviointi

Gilletten (2000) suunnitteluprosessissa seitsemäntenä ja viimeisenä vaiheena on arviointi, jota tapahtuu jo prosessin aiemmissakin vaiheissa. Minun prosessissa arviointi tulee nyt kahdeksantena vaiheena, koska lisäsin prosessimalliin suunnitteluvaiheen. Koko projektin arviointi perustuu siihen, miten hyvin olen suoriutunut jokaisesta kahdeksasta vaiheesta omasta ja toimeksiantajani mielestä. Kritiikin lisäksi arviointi on myös ideoiden vaihtoa (Jenkyn Jones 2005, 180). Koska prosessi She Rocksilla kanssa ei ole vielä päättynyt, lopullinen arviointi tapahtuu myöhemmin, mutta ei sisälly enää opinnäytetyöhön. Mallistoon liittyvää arviointia sain aina Mäkiahoa tavatessa, kun hän antoi mielipiteensä joka vaiheessa. Tuolloin selvisi myös muun muassa, mitä muutoksia kannattaisi tehdä millekin mallille materiaalin ja kaavoituksen suhteen. Jokaisen vaiheen kävin yksitellen läpi ja arvioin suoriutumista sekä tavoitteiden saavuttamista kussakin vaiheessa.

Toimeksiantajan arviointi

Toimeksiantajan mukaan kokonaisarvio suoriutumiseksi opinnäytetyöstä oli hyvä. Hänen mukaansa toimin hyvin itsenäisesti ja ymmärsin hyvin annetut ohjeet. Arvioinnissa toimeksiantaja mainitsi, että olin hyvin ymmärtänyt She Rocksille ominaisen muotomaailman, mutta olisi kaivannut irrottelua ja rohkeita ehdotuksia väreissä suunnitteluvaiheessa, mutta olin tutkinut väriennusteita erittäin hyvin. Tutkimisvaiheeseen toimeksiantaja ehdotti tulevaisuudessa tutkimaan myös muita muotialoja lautailupiiriin lisäksi.

Kokonaisuudessaan toimeksiantajan arviointi on liitteenä lopussa (liite 7).

4 POHDINTA

Kaiken kaikkiaan olen tyytyväinen prosessista suoriutumiseen, vaikka jotkin kohdat ehkä jäivätkin askarruttamaan. Tämä oli minulle ensimmäinen näin laaja suunnitteluprosessi, joten luulen oppineeni tästä hyvin paljon ja suoriutuvani seuraavista vielä

paremmin. Se, mikä kaivelee ehkä eniten, on prosessin ajallinen kesto. Seuraavassa projektissa tajuan toivottavasti toimia yhtäjaksoisesti ja tunnollisesti pitämättä sen pidempiä hautumisvaiheita. Gilletten (2000) suunnitteluprosessimallin tulen pitämään mielessäni tulevissakin projekteissa tai ehkä mieluummin yksinkertaistamani mallin siitä. Sen mukaan toimien prosessi eteni mielestäni hyvin syklisesti loppuun asti.

Projektin kokonaisuutta arvioidessa olen sitä mieltä, että aihe oli minulle erittäin sopiva ja mielenkiinto pysyi yllä sisällöstä johtuen. Tutkijana en ollut täysin ulkopuolelta tuleva havainnoija, koska koen olevani osa lautailukulttuuria. Jenkyn Jonesin (2005, 185) mukaan opintojen viimeiseen projektiin (opinnäytetyö) mennessä jokaisella on varmasti jo tiedossa, minkälaisille ihmisille ja kohderyhmälle haluaa suunnitella. Minun kohdallani opinnäytetyön aiheeksi tarjoutui juuri sellainen projekti, jossa saan suunnitella sellaiselle kohderyhmälle, jolle haluan suunnitella valmistumisenkin jälkeen. Projektin lopullinen laajuus oli hyvä, ei liian suppea eikä liian laaja. Pääsin työskentelemään kaikkien osa-alueiden parissa malliston suunnittelusta valmistukseen asti. Jotkut vaiheet miellyttivät enemmän kuin toiset; kaavoitus ja ompelu eivät olleet mieluisimpia johtuen ehkä taidon vähydestä. Nämäkin vaiheet epäonnistumiseen ja mutkineen kuitenkin opettivat paljon, kun toivotun tuloksen saavuttamiseen oli löydettävä jokin ratkaisu. Olisin toivonut, että aikataulutukseen olisi ollut tiukempi määräys toimeksiantajan puolelta, koska silloin en olisi voinut itsekään löysäillä. She Rocks ei kuitenkaan toimi niin kurinalaisesti ja aikaan sidonnaisesti kuin jotkut muut alan yritykset, joten mallistolla ei ollut mikään kiire. Mielestäni oli mahtavaa, että sain näin vapaat kädet koko prosessin aikana. Sain suunnitella sitä, mitä mielessäni oli. Ja mikä hienointa, suunnitelmani hyväksyttiin.

Kun pohdin soveltuvuuttani vastaaviin tehtäviin tulevaisuudessa, luulen, että pystyisin ainakin She Rocksilla työskentelemään. Toivottavasti näytin myös toimeksiantajalleni onnistuvani tehtävässä ja olevani hyödyksi, en haitaksi. Prosessin aikana opin enemmän malliston suunnittelusta ja kehittämisestä tuotantoon kuin koko opiskeluaikana. Kaavoitus olisi ollut vaikeaa ilman Grafis-kuositteluohjelmaa, ja toivoisin voivani käyttää sitä tulevaisuudessakin.

Asioita, joita olisi voinut tehdä toisin, on varmasti jokaisessa projektissa, ja niin myös tässä. Yksinkertainen asia, jonka tajusin vasta Mäkiähon neuvottua, oli, että heti ensimmäisiin kaavoihin olisi kannattanut laittaa valmiiksi saumanvarat ja tehdä joka kaavanosasta oma kaava, ei siis ottaa mitään taitteelta tai käyttää samaa kaavaa sekä oikean- että vasemmanpuoleisena. Tämä nopeutti leikkuuta ja samoin myös koko työskentelyä. Jos olisin halunnut laittaa itse rahaa kankaisiin enkä olisi käyttänyt She Rocks kankaita, olisin saanut tehdä mekot niillä väreillä kuin olin ne suunnitellut. Jo protoista olisi tullut täten lopullisen näköisiä. Työskenteleminen sekä Savonlinnassa että Espoossa oli melko haastavaa, koska matkustaminen vei voimia ja rahaa. Käynnit She Rocksilla olivat melko lyhyitä, joten valmistamista ja sovittamista siellä ei voinut tehdä rauhassa. Valmistumistani ajatellen harmittaa, etten tehnyt alusta alkaen päivittäin töitä projektin eteen, ja että muut työni hidastivat etenemistä. Prosessin aikana opin paljon asioita ajatellen oman firman tai tuotemerkin parissa työskentelemisestä ja into sen perustamiseen kasvoi. Koska prosessi oli niin laaja, että sisälsi vaiheet suunnittelusta valmistukseen, opin, mitä milloinkin tapahtuu. Yksin on kuitenkin rankkaa tehdä kaikki nämä vaiheet ja vielä markkinointi, budjetointi ja myynti, joita en tehnyt. Olisi siis hyvä, että jos toista työntekijää ei aloittelevalla firmalla ole, tarvittaisiin kyllä tietokone- ja kaavoitusohjelmia, alihankkijaompelijoita, kaavapalvelua ja markkinointiapua. Suunnittelemani mekkomalliston aion liittää portfolioon tulevia työnhakuja varten ja toivon sen olevan edukseni.

LÄHTEET

Anttila, Pirkko 2005. Ilmaisuu, teos, tekeminen ja tutkiva toiminta. Hamina: AKATIIMI Oy.

Anttila, Pirkko 2007. Realistinen evaluaatio ja tuloksellinen kehittämistyö. Hamina: AKATIIMI Oy.

Blue-Tomato 2009-2010. Lautailuaiheinen katalogi.

Blue-Tomato 2009. WWW-dokumentti.
<http://www.blue-tomato.com/fi/page.bto?page=Katalogseite>

Boncamper, Irma 1999. Tekstiilioppi – Kuituraaka-aineet. Tampere: Cityoffset.

Burns, Leslie Davis & Bryant, Nancy O. 1997. The Business of Fashion – Designing, Manufacturing and Marketing. Oregon, USA: Fairchild Publications, a Division of ABC Media, Inc.

Burton Snowboards 2009–2010. Lautailuaiheinen katalogi.

Burton 2009. WWW-dokumentti.

<http://www.burton.com/Default.aspx#/ss09/>

<http://www.burton.com/Default.aspx#/wms/>

Color Trends & Forecasting Services; Textile & Clothing Industry

http://www.apparesearch.com/Fashion/Forecasting/color_trends_forecasting.htm

Flickr 2009. WWW-dokumentti.

<http://www.flickr.com/photos/74113208@N00/2050438409/>

<http://www.flickr.com/photos/tchola/3058337533/>

Frings, Gini Stephens 2002. Fashion from concept to consumer. New Jersey: Pearson Education, Inc.

Gals 2008. WWW-dokumentti.

<http://www.gals.fi/PublishedService?action=advancedsearch&file=page&pageID=3&advancedsearch.attributes=keyword&advancedsearch.keyword.type=contains&advancedsearch.keyword.properties=title2&advancedsearch.keyword=sherocks>

<http://www.gals.fi/PublishedService?pageID=18&freePage=150>

Gillette, J. Michael 2000. Theatrical Design and Production. Kalifornia: Mayfield Publishing Company.

Harinen, Päivi, Itkonen, Hannu & Rautopuro, Juhani 2006. Asfalttiprinssit: tutkimus skeittareista. Helsinki: Liikuntatieteellinen Seura.

Holmsten, Harri 2009. Laskuvaatteet. Snow Extreme magazine 2/09, 38–44.

Jenkyn Jones, Sue 2005. Fashion design. Lontoo: Laurence King Publishing.

Kauppi, Ilona 2009. Henkilökohtainen tiedonanto opinnäytetyön ohjauksessa 17.12.2009.

Launiainen, Heli 2009. Muodin ammattilehti Muotimaailma N:o 4/09.

Lehtiapaja 2009. WWW-dokumentti.

<http://www.lehtiapaja.fi/Outdoor+Media/Slammer/>

Lumitykki 2009. WWW-dokumentti.

<http://www.lumitykki.net/snowextreme.php#8>

Mäkiäho, Outi 2008–2010. Henkilökohtainen tiedonanto sekä sähköpostikeskustelut 17.10.2008–28.1.2010.

Nikita 2010. WWW-dokumentti.
<http://www.nikitaclimbing.com/>

Nuutinen, Ana 2004. Edelläkävijät – Hiljainen, implisiittinen ja eksplisiittinen tieto muodin ennustamisessa. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.

Nuutinen, Tarkko 2009. Muotialan ammatilehti Modin 4/2009.

Rip Curl 2009. WWW-dokumentti.
http://www.ripcurl.eu/?products_girls_09_swimwear

Roxy 2009. WWW-dokumentti.
<http://www.roxy-europe.com/en/Home.html>

She Rocks 2008-2009. WWW-dokumentti.

Solomon, Michael R. & Nancy, J. Rabolt 2004. Consumer behaviour in fashion. New Jersey: Pearson Education, Inc.

Sorsa, Heikki 2009. Snow Extreme magazine 2/09, 32.

This is denight 2009. WWW-dokumentti.
<http://www.thisisdenight.com/index.html>

Tiihonen, Tarja & Kivimäki, Satu 2008. Matkalla muotoon–Suomalaisten naisten pu-
 vun kaavoitus N-2001-mittausjärjestelmän mukaan. Mikkelin ammattikorkeakoulu.
 Vapaamuotoisia julkaisuja. Juvenes Print-Tampereen Yliopistopaino Oy.

TNT Online 2009. WWW-dokumentti.
<http://tntonline.co.uk/travel/destinations/europe/france/feature/snow-bunny-central-in-france.aspx>

Vancity Allie 2009. WWW-dokumentti.
<http://www.vancityallie.com/tag/condom/>

Volcom 2009. WWW-dokumentti.
<http://www.volcom.com/eCom/girlsline.asp>

LIITTEET

Liite 1. Muiden merkkien tuotantoa

Liite 2. Lautailuaiheisia lehtiä

Liite 3. Season Park Opening Tour Savonlinnassa 2010

Liite 4. Hylätyt mallit

Liite 5. Väri­näytteet

Liite 6. Orneule Oy:n kangas­näytteet

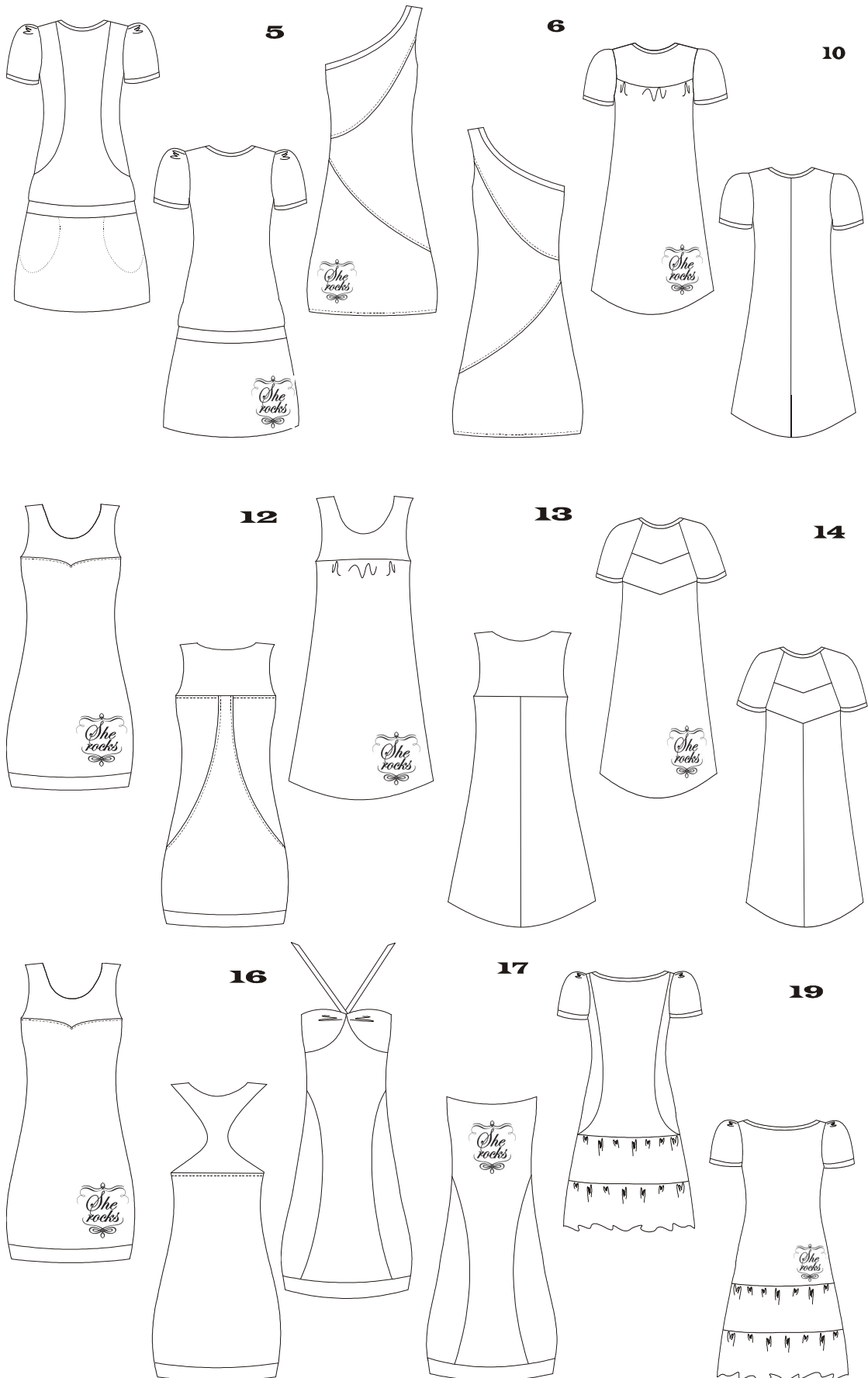
Liite 7. Toimeksiantajan arviointi

LIITE 3. Season Park Opening Tour Savonlinnassa 2010

Orneule Oy

Alue 3
35300 Orneule, Finland
www.orneule.fi
E-mail: orneule@orneule.fi

Tel: +358-3-358 9900
Fax: +358-3-358 9950

Orneule Oy

Alue 3
35300 Orneule, Finland
www.orneule.fi
E-mail: orneule@orneule.fi

Tel: +358-3-358 9900
Fax: +358-3-358 9950

**PERUSVÄRIT
SINGLE 1501**
100% CO
S=2 KIERRE
leveys 150 cm
paino 145 g/m²
Myös saatavissa resorivärit

**SESONKIVÄRIT 2009
SINGLE 1501**
100% CO
S=2 KIERRE
leveys 150 cm
paino 145 g/m²
Myös saatavissa resorivärit

Orneule Oy

Alue 3
35300 Orneule, Finland
www.orneule.fi
E-mail: orneule@orneule.fi

Tel: +358-3-358 9900
Fax: +358-3-358 9950

Orneule Oy

Alue 3
35300 Orneule, Finland
www.orneule.fi
E-mail: orneule@orneule.fi

Tel: +358-3-358 9900
Fax: +358-3-358 9950

PIQUE
Laatu 5405
100% CO
leveys 155 cm
paino 200 g/m²

COLLEGE, nukattu
Laatu 2219
COPEES 80/20%
leveys 165 cm
paino 310 g/m²

3-L COLLEGE
Laatu 1801
100% CO
Pinnä kampolankaa
leveys 160 cm
paino 245 g/m²
Myös saatavissa resorivärit

LIITE 6 (2). Orneule Oy:n kangasnäytteet

LIITE 7. Toimeksiantajan arviointi

Opinnäytetyön arviointi

Annina Henttonen

2010

Kokonaisarvio Anninan suoriutumiselle opinnäytetyöstä oli hyvä. Annina toimi hyvin itsenäisesti ja ymmärsi hyvin annetut ohjeet.

Sitoutuminen

Sitoutuminen työhön oli mielekästä ja halu tehdä oli kova, vaikka taitoa näin laaja-alaiseen työhön ei vielä ilmeisesti ollut tarpeeksi. Annina ei silti näyttänyt lannistuvan, vaan jaksoi työstää opinnäytetyötä pitkästä tauosta huolimatta.

Uskon että aiempi kokemus She Rocksilta työharjoittelusta auttoi tässä asiassa.

Analyysi ja valinta

Annina oli hyvin ymmärtänyt She Rocksille ominaisen muotomaailman, kankaiden löydettävyyden vuoksi juuri hänen toiveitaan väreistä ei valitettavasti voitu toteuttaa. Jäin kaipaamaan hieman irroittelua ja rohkeita ehdotuksia väreissä, suunnitteluvaiheessa.

Mallien valinta luonnistui helposti ja löysimme helposti sopivat mallit, kustannussyistä jouduin karsimaan ja yksinkertaistamaan hieman muotomaailmaa, koska jokainen sauma maksaa aina enemmän ja malliston mekkojen on kuitenkin pysyttävä hintahaarukassa, joka sille on luotu ja johon asiakkaat ovat tottuneet.

Tutkiminen

Tutkiminen tapahtui Anninan osalta itsenäisesti, enkä ehtinyt näitä ”fiiliskuvia” nähdä.

Tähän kohtaan olisimme voineet sopia palaverin, jossa olisi varmistuttu, että olemme edelleen samoilla linjoilla. Annina onnistui kyllä tässä itsenäisessä tutkimisessa suhteellisen hyvin lopputulosta ajateltaessa ja osasi etsiä tietoa oikeista paikoista. Jatkoa ajatellen kuitenkin ehdottaisin tutkimaan myös muita muotialoja, jotteivät ideat pyörisi pienen lautailupiirin ympärillä.

Väriennusteita Annina on tulkinnut erittäin hyvin, toisaalta She Rocksinkin ideologiaan ei kuulu trendien tarkka kopiointi, vaan omaleimainen tuotanto, joka jättää tilaa myös niille, jotka eivät halua trendivärejä.

Toteutus

Toteutuksessa Annina suoriutui mielestäni erittäin hyvin. Hän oli ahkera ja positiivinen, ja pysyi aikataulussa, vaikka tuskastuttavalta tuntuvia sovituksia oli useita, johtuen siitä, ettei She Rocksinkin valmistuksessa käytetä peruskaavaa, jolla Annina oli tehnyt kaavat. Uskon että itse olisin voinut helpottaa tätä prosessia ymmärtämällä aiemmin muistuttaa tästä asiasta.

Kokonaisuudessaan olen tyytyväinen Anninan työhön, opimme kummatkin varmasti paljon asioita, niin projektin kulusta kuin ohjaajana / ohjattavana olemisesta.

Sain myös uusia näkökulmia omaan työhöni luettuani Anninan opinnäytetyöraportin.

Outi Mäkiäho

LIITE 7. Toimeksiantajan arviointi